

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΜΑ

*Παρουσίαση του τρίτομου έργου
του Ιωάννη Αμπατζόγλου
«Η Συμφωνία των Πρεσπών
και ο αγώνας για τη Μακεδονία»
(Δράμα 2 Απριλίου 2023)*

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ

Εικόνα εξωφύλλου: Μακεδονικός Τάφος στην πόλη της Δράμας.

Πρόκειται για Ελληνιστικό Τάφο, ο οποίος ανακαλύφθηκε τυχαία το 1976 στην οδό Τροίας 1 κατά την εκσκαφή των θεμελίων για την ανέγερση οικοδομής που χτίστηκε στο σημείο. Είναι μνημειακός μακεδονικού τύπου τάφος που χρησιμοποιήθηκε από τον 3ο έως τον 2ο αιώνα π.Χ. πιθανόν και αργότερα. Αποτελείται από έναν κτιστό κλιμακωτό «δρόμο», έναν προθάλαμο και τον νεκρικό θάλαμο. Στον προθάλαμο υπάρχουν σημαντικές τοιχογραφίες με μίμηση της τοιχοδομίας, βούκρانا, ρόδακες, ανθέμια και κύκλους χωρισμένους σε τεταρτημόρια. Στον νεκρικό θάλαμο διατηρούνται σε καλή κατάσταση τρεις κτιστές σαρκοφάγοι. Από τα ευρήματα του τάφου, επιβεβαιώνεται η σχέση της περιοχής της Δράμας με τον υπόλοιπο ελληνιστικό κόσμο.

Ο τάφος είχε προσελκύσει εδώ και αιώνες το ενδιαφέρον των αρχαίων Ηδωνών, των Ρωμαίων, των Βυζαντινών, αλλά και των Τούρκων.

Κατά την ανασκαφή του μνημείου αποκαλύφθηκε ότι ο τάφος είχε συληθεί κατά το παρελθόν. Τα εναπομείναντα κτερίσματα ωστόσο, μιλούν εύγλωττα για τη σπουδαία σημασία του για τον τοπικό πολιτισμό και την οικονομία της εποχής.

Σήμερα ο τάφος είναι επισκέψιμος, κατόπιν συνεννόησης με το Αρχαιολογικό Μουσείο Δράμας.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΜΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΜΑ

*Παρουσίαση του τρίτομου έργου
του Ιωάννη Αμπατζόγλου
«Η Συμφωνία των Πρεσπών
και ο αγώνας για τη Μακεδονία»
(Δράμα 2 Απριλίου 2023)*

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΜΑ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ

Δεύτερη Έκδοση

Θεσσαλονίκη Μάρτιος 2024

Πρώτη Έκδοση Σεπτέμβριος 2023

© 2023 Ιωάννης Αμπατζόγλου

ηλεκτρονική διεύθυνση: abadzoglou@yahoo.gr

Κεντρική διάθεση: Βιβλιοπωλείο Αριστοτέλειο

Ερμού 61, 54623 Θεσσαλονίκη

τηλεφ.: 2310-282782

ηλεκτρονική διεύθυνση: erwdios@otenet.gr

Erodios Publishing / Εκδόσεις Ερωδιός

Erodios Publishing / Εκδόσεις Ερωδιός

ISBN: 978-960-454-291-8

*Στους Δραμινούς και στις Δραμινές
που θυσιάστηκαν για την ελληνικότητα της Μακεδονίας*

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Δεν είναι υπερβολή να πω ότι ο συγκεκριμένος αγώνας για εμένα άρχισε από τη Δράμα. Ήταν Κυριακή 17 Ιουνίου 2018, όταν νωρίς το πρωί, πολύ πριν χαράξει, χτύπησε το ξυπνητήρι. Είχα κοιμηθεί ελάχιστα, ίσως μία με δύο ώρες, επειδή την προηγούμενη νύχτα γύρισα αργά στο πατρικό μου σπίτι στη Δράμα. Αμέσως έκλεισα το ξυπνητήρι, ήμουν τόσο κουρασμένος που κυριολεκτικά ένιωθα άρρωστος και δεν ήθελα να σηκωθώ από το κρεβάτι. Ανακουφίστηκα και μόνο με τη σκέψη ότι θα συνέχιζα τον ύπνο και επιτέλους θα ξεκουραζόμουν. Δεν πέρασαν πολλά δευτερόλεπτα και με μία απότομη κίνηση κλώτσησα τη λινή κουβέρτα με την οποία ήμουν σκεπασμένος και την έριξα στο πάτωμα. Είπα μέσα μου *«Γιάννη, θα πας οπωσδήποτε, ακόμα και αν είσαι σαν ζόμπι από την αϋπνία»*. Με μηχανικές και βιαστικές κινήσεις άρχισα να ετοιμάζομαι προκειμένου να προλάβω το λεωφορείο, το οποίο θα κατευθυνόταν προς το σημείο που είχε προγραμματιστεί να υπογραφεί η Συμφωνία των Πρεσπών, τουλάχιστον έτσι νόμιζα. Τελικά το λεωφορείο που μας πήγαινε προς τους Ψαράδες Πρεσπών σταμάτησε στη Βίγλα Πισοδερίου και αφού αποβιβαστήκαμε πήραμε τον δρόμο για το Πισοδέρι. Το Πισοδέρι ήταν το τελευταίο χωριό στο οποίο μπορούσε να μεταβεί κάποιος. Από εκεί και μετά υπήρχαν τα ΜΑΤ και δεν επιτρεπόταν η διέλευση πολιτών. Τα υπόλοιπα υπάρχουν στο τρίτομο έργο μου με τίτλο *Η Συμφωνία των Πρεσπών και ο αγώνας για τη Μακεδο-*

νία, που παρουσιάστηκε στη Δράμα στις 2 Απριλίου 2023. Στον παρόντα τόμο βρίσκεται η συγκεκριμένη βιβλιοπαρουσίαση.

Αναφορικά με την οργάνωση της βιβλιοπαρουσίασης, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον πρόεδρο του Πολιτιστικού Οργανισμού Δήμου Δράμας κ. Γεώργιο Δεμερτζή για την παραχώρηση της αίθουσας. Επίσης, ευχαριστώ τον κ. Αθανάσιο Φυλακτό για τον συντονισμό της εκδήλωσης και τους ομιλητές, με τη σειρά που μίλησαν, τον κ. Μπάμπη Χαραλαμπίδη, τον κ. Δημήτριο Μαυρόπουλο και την κ. Νίνα Γκατζούλη. Θα ήταν παράλειψη να μην ευχαριστήσω τον κ. Παναγιώτη Μπαλτατζή, αντιπρόεδρο του Ελληνοαμερικανικού Εθνικού Συμβουλίου, που ήρθε από τη Βαλτιμόρη των ΗΠΑ, όπως επίσης τον κ. Βασίλειο Γκατζούλη, που ήρθε από τη Βοστώνη μαζί με τη σύζυγό του την κ. Νίνα Γκατζούλη. Ένα μεγάλο ευχαριστώ και στον π. Αρχιεπίσκοπο Ασκάλωνος του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων κ. Νικηφόρο, που ήρθε στην πόλη της Δράμας για τη συγκεκριμένη βιβλιοπαρουσίαση.

Σήμερα που γράφεται ο πρόλογος αυτού του βιβλίου, συμπληρώνονται πέντε χρόνια από την υπογραφή της επαίσχυντης Συμφωνίας των Πρεσπών και αύριο Κυριακή θα μεταβούμε στο Πισοδέρι, στο Μνημείο Αντίστασης και Αγώνα κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών, όπως πλέον έχει καθιερωθεί και γίνεται κάθε χρόνο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ PhD

Δράμα, 17η Ιουνίου 2023

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΟΜΙΛΗΤΩΝ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗ ΤΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΦΥΛΑΚΤΟ

Σας χαιρετούμε όλους όσοι παρευρίσκεστε σήμερα σε αυτή την εκδήλωση. Προέκυψε από μία ιδέα που είχε ο φίλος μου ο Γιάννης Αμπατζόγλου, να γίνει στη Δράμα η παρουσίαση του τρίτομου έργου του *Η Συμφωνία των Πρεσπών και ο αγώνας για τη Μακεδονία*. Είμαστε εδώ σε μια δύσκολη μέρα –λόγω των πολλών ταυτόχρο-νων εκδηλώσεων στην πόλη μας– και σας ευχαριστούμε θερμά που κατακλύσατε το αμφιθέατρο. Όπως βλέπε-τε, υπάρχουν μέχρι και όρθιοι στους διαδρόμους του.

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τον π. Αρχιεπίσκοπο Ασκά-λωνος του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων κ. Νικηφόρο, τον εκπρόσωπο του Σεβασμιοτάτου Μητροπολίτου Δράμας κ. Δωροθέου πατέρα Δημήτριο, την κ. Νίνα Γκατζούλη πρώην ύπατη πρόεδρος της Παμμακεδονι-κής Ένωσης Αμερικής και πρώην συντονίστρια των Παμμακεδονικών Ενώσεων Υψηλίου, η οποία ήρθε από τη Βοστώνη. Τον κ. Βασίλειο Γκατζούλη που ήρθε και αυτός από τη Βοστώνη και τον κ. Παναγιώτη Μπαλτατζή αντιπρόεδρο του Ελληνοαμερικανικού Εθνικού Συμβουλίου που ήρθε από τη Βαλτιμόρη των ΗΠΑ. Ευχαριστούμε ιδιαίτερα την αντιδήμαρχο του Δήμου Δράμας κ. Αναστασία Τόλιου-Δάντσερα που παρευρίσκεται, όπως επίσης και τους δημοτικούς συμ-βούλους του Δήμου Δράμας κ. Μιχάλη Μουρβενίδη και κ. Στέλιο Μελισσινό. Είναι στην αίθουσα φυσικά

και ο επικεφαλής της παράταξης Περιφερειακή Σύνοψη κ. Χριστόδουλος Τοψίδης και ο πρώην δήμαρχος Δράμας και πρώην πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Δράμας κ. Θωμάς Μαργαρίτης. Τέλος, ευχαριστούμε τον Δήμο Δράμας και τον Πολιτιστικό Οργανισμό για την παραχώρηση της αίθουσας και για τη συνδρομή τους στην πραγματοποίηση της σημερινής εκδήλωσης, όπως επίσης τον πρόεδρο του Οργανισμού κ. Γεώργιο Δεμερτζή, που παρέστη στην έναρξη της εκδήλωσης εκπροσωπώντας τον Πολιτιστικό Οργανισμό αλλά και τον δήμαρχο Δράμας κ. Χριστόδουλο Μамσάκο.

Κυρίες και κύριοι,

ο Ιωάννης Αμπατζόγλου κατάγεται από την πόλη της Δράμας. Είναι κάτοχος πτυχίου Φυσικής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, όπως επίσης μεταπτυχιακού τίτλου και διδακτορικού διπλώματος στην Ιατρική Φυσική - Ακτινοφυσική του Τμήματος Ιατρικής του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης. Κατέχει τη θέση του Προϊσταμένου και Επιστημονικά Υπεύθυνου στο Τμήμα Ιατρικής Φυσικής του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Αλεξανδρούπολης, στο οποίο εργάζεται ως Ακτινοφυσικός από το 2002. Το πιο πάνω Τμήμα ιδρύθηκε από τον ίδιο και είναι το πρώτο Τμήμα Ιατρικής Φυσικής του ΕΣΥ που έχει ιδρυθεί σε Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο της Ελλάδας. Διαθέτει μεγάλο κλινικό έργο, αλλά και οργανωτικό - διοικητικό, στο οποίο συμπεριλαμβάνονται οι αδειοδοτήσεις όλων των Τμημάτων του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Αλεξανδρούπολης που κάνουν

χρήση ιοντιζουσών ακτινοβολιών. Στο ακαδημαϊκό έργο του συμπεριλαμβάνονται δημοσιεύσεις επιστημονικών εργασιών σε διεθνή ιατρικά περιοδικά με κριτές, ενώ έχει διατελέσει και ο ίδιος κριτής σε διεθνή ιατρικά περιοδικά. Στα ενδιαφέροντά του εντάσσεται επίσης η συστηματική μελέτη της ελληνικής ιστορίας, παράδοσης και θρησκείας.

Συμμετείχε στις διαμαρτυρίες στο Πισοδέρι της Φλώρινας στις 17 Ιουνίου 2018, τη στιγμή κατά την οποία στις Πρέσπες παραδίδονταν το όνομα της Μακεδονίας, η μακεδονική ταυτότητα και η μακεδονική γλώσσα στους Σκοπιανούς από την κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Ήταν αυτός που βιντεοσκόπησε με το κινητό του τον αιμόφυρτο διαδηλωτή μετά τον ξυλοδαρμό του από τους αστυνομικούς των ΜΑΤ, ο οποίος τυλιγμένος με την αιματοβαμμένη σημαία των μακεδονικών συνταγμάτων του Μεγάλου Αλεξάνδρου έγινε viral –το συγκεκριμένο βίντεο έκανε σχεδόν ένα εκατομμύριο προβολές σε μία εβδομάδα– και ευαισθητοποίησε την ελληνική και διεθνή κοινή γνώμη. Από τότε μέχρι σήμερα αγωνίζεται ακατάπαυστα κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών. Στο πλαίσιο αυτού του αγώνα έχει ιδρύσει τις ακτιβιστικές ομάδες «Πισοδέρι 2018 - Επιτροπή Αγώνα» και «Μακεδόνες Δραμνοί - σκίζουμε τη Συμφωνία των Πρεσπών», έχει συγγράψει το τρίτομο βιβλίο με τίτλο *Η Συμφωνία των Πρεσπών και ο αγώνας για τη Μακεδονία*, έχει ανεγείρει μνημείο στο Πισοδέρι, στο οποίο αναγράφεται η φράση «Σε αυτό το χωριό, στις 17 Ιουνίου 2018, Έλληνες πολίτες αντιστάθηκαν στην υπογραφή της Συμφωνίας των Πρεσπών» και

έχει ιδρύσει την Επιτροπή Ελληνισμού, μία οργάνωση που ασχολείται με τα εθνικά θέματα της πατρίδας μας και στην οποία είναι πρόεδρος. Ταξίδεψε και πραγματοποίησε ομιλίες το 2022 σε πέντε πολιτείες των ΗΠΑ (Νέα Υόρκη, Σικάγο, Φλόριντα, Τέξας, Μέριλαντ) και το 2023 στην Ευρώπη (Γερμανία, Ελβετία), με θέμα τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Η Συμφωνία των Πρεσπών και ο αγώνας για τη Μακεδονία, όπως είπαμε, είναι ο τίτλος του τρίτομου έργου του Ιωάννη Αμπατζόγλου. Για το βιβλίο θα μιλήσουν ο κ. Μπάμπης Χαραλαμπίδης και ο κ. Δημήτριος Μαυρόπουλος.

Ο πρώτος ομιλητής, ο κ. Μπάμπης Χαραλαμπίδης, ο οποίος θα παρουσιάσει τον πρώτο τόμο της τριλογίας, κατάγεται από τη Νέα Σεβάστεια Δράμας. Είναι απόφοιτος της Φιλοσοφικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Από το 1996, μετά την εκπλήρωση των στρατιωτικών του υποχρεώσεων, δραστηριοποιείται στη Δράμα στον χώρο της φροντιστηριακής εκπαίδευσης. Έχει κάνει τις ορθογραφικές διορθώσεις των άρθρων που αποτελούν κεφάλαια του υπό παρουσίαση τρίτομου έργου, τα οποία αρχικά είχαν δημοσιευθεί σε εφημερίδες και στο διαδίκτυο.

Ο δεύτερος ομιλητής, ο κ. Δημήτριος Μαυρόπουλος, ο οποίος θα παρουσιάσει τον δεύτερο και τρίτο τόμο, γεννήθηκε στο Κεφαλάρι Δράμας το 1967. Είναι απόφοιτος Παιδαγωγικής Ακαδημίας, Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης, του Διδασκαλείου «Δημήτρης Γληνός» (κατεύθυνση Ειδικής Αγωγής), του Τμήματος Ιστορίας - Εθνολογίας. Επίσης, είναι κά-

τοχος αφενός Μεταπτυχιακού Διπλώματος στον κλάδο «Ιστορικής Θεολογίας» και αφετέρου Μεταπτυχιακού Διπλώματος του Τομέα Φιλοσοφίας στον κλάδο της «Συστηματικής Φιλοσοφίας» και υποψήφιος διδάκτορας στον ίδιο Τομέα. Συμμετείχε με «προλόγους» στα βιβλία της κυρίας Πελαγίας Βορεινού-Σερέτη *Στην πατρίδα... Ιστορία μιας προσφυγικής οικογένειας και Από τη Θράκη στη Μακεδονία. Η ζωή και ο μαρτυρικός θάνατος ενός αγωνιστή* και στο βιβλίο του κυρίου Γεωργίου Ι. Μασούρα, *Η Αποεθνικοποίηση της Ευρώπης*. Το 2010 συνέγραψε το ιστορικό - επιστημονικό κομμάτι «Εισαγωγή στο μικρασιατικό χώρο» (σ. 21-130), στο εκδοθέν από τον Παμμικρασιατικό Σύλλογο Δράμας ο «Άγιος Χρυσόστομος» βιβλίο με τίτλο *Καταγραφή επιζώντων Μικρασιατών Ν. Δράμας. Δημιουργία αρχείου*. Το 2012 εξέδωσε το βιβλίο με τίτλο *Τα έθνη υπό αναίρεση*. Το 2015 κυκλοφορήθηκε το βιβλίο του *Οι Βαλκανικοί Πόλεμοι στα ελληνικά, βουλγαρικά εγχειρίδια του γλωσσικού μαθήματος και στα μεταφρασμένα στη γλώσσα μας σερβικά βιβλία*, ενώ το 2016 είδε το φως της δημοσιότητας το βιβλίο του *Τα νυν και αεί κάποιων νεκρών. Λογοτεχνικές αποτιμήσεις*. Επίσης, άρθρα του δημοσιεύονται στον τοπικό ημερήσιο και περιοδικό τύπο της Δράμας (*Ηχώ, Πρωινός Τύπος, Ενημέρωση, Follow*). Συμμετέχει σε διάφορα επιστημονικά συνέδρια, συμπόσια, παρουσιάσεις βιβλίων και εκδηλώσεις πολιτιστικών συλλόγων, καθώς και ως ομιλήτης στις εθνικές επετείους ή ημέρες μνήμης. Διδάσκει στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση Δράμας. Είναι διευθυντής του 15ου Δημοτικού Σχολείου Δράμας «Γεώρ-

γιος Βιζυηνός». Είναι νυμφευμένος και έχει τέσσερα παιδιά.

Στη συνέχεια τον λόγο θα πάρει ο κ. Ιωάννης Αμπατζόγλου και θα τοποθετηθεί σχετικά με το τρίτομο έργο του ενώ η εκδήλωση θα κλείσει με την ομιλία της κ. Νίνας Γκατζούλη.

Η κ. Νίνα Γκατζούλη είναι γνωστή για την έρευνα και τις αποκαλυπτικές και τεκμηριωμένες μελέτες της στο θέμα της σκοπιανής προπαγάνδας, η οποία ξεκίνησε το 1944, καθώς και για τους αγώνες της για την αντιμετώπισή της. Ως πρόεδρος της Παμμακεδονικής Ένωσης Αμερικής από το 2007, έχει οργανώσει συναντήσεις τρεις φορές με τον διαμεσολαβητή των Ηνωμένων Εθνών για το Σκοπιανό, Μάθιου Νίμτζς, με τον πρώην υφυπουργό Εξωτερικών της Αμερικής Ντάνιελ Φράιντ, με τους επικεφαλής του Ελληνικού Γραφείου στο Αμερικανικό Υπουργείο Εξωτερικών Γάμπριελ Κάουαν και Τζόζεφ Παρέντε και έχει επισκεφθεί πλήθος μελών του Κογκρέσου στον Λευκό Οίκο ή στα γραφεία τους για την προώθηση της ιστορικής αλήθειας στο Μακεδονικό θέμα. Από το 2009 έως το 2019 υπηρέτησε ως συντονίστρια των Παμμακεδονικών Ενώσεων ανά τον κόσμο, πρωτοστάτησε δε στην οργάνωση των ιστορικών και πολυπληθών συλλαλητηρίων στο Σύνταγμα για την υπεράσπιση της Μακεδονίας. Δίδαξε στο Τμήμα Κλασικών Σπουδών του Πολιτειακού Πανεπιστημίου του Νιου Χαμσάιρ. Η ειδίκευσή της αφορά τη Σύγχρονη Ελληνική Γλώσσα και την Αγγλική Λογοτεχνία, με πτυχία στις κλασικές σπουδές και στην Αγγλική Λογοτεχνία, καθώς και Master στην Παιδεία (Education) από

το Πανεπιστήμιο του Νιου Χαμσάιρ. Το Πρόγραμμα Σύγχρονης Ελληνικής Γλώσσας στο Πανεπιστήμιο του Νιου Χαμσάιρ ήταν τετραετούς φοίτησης. Είναι ενεργό μέλος της ευρύτερης Αμερικανικής και Ελληνο-Αμερικανικής Κοινότητας, υπηρετώντας σε διάφορους επαγγελματικούς, κοινοτικούς και φιλανθρωπικούς οργανισμούς και αδελφότητες. Υπηρέτησε ως ταμίας και στον οργανισμό «Παιδεία», ο οποίος οργανώνει προγράμματα σπουδών για Αμερικανούς φοιτητές στην Ελλάδα από το 1984.

Αυτά για τους ομιλητές, και σημειώνεται ότι μετά το πέρας των ομιλιών θα γίνει συζήτηση και θα δοθεί ο λόγος σε όσους και όσες επιθυμούν να κάνουν ερώτηση ή τοποθέτηση σχετικά με το θέμα της σημερινής εκδήλωσης.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΠΑΜΠΗ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΤΟΜΟ ΤΗΣ ΤΡΙΛΟΓΙΑΣ

Εκπρόσωπε του Μητροπολίτη Δράμας, π. Αρχιεπίσκοπε Ασκάλωνος του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, εκπρόσωποι περιφερειακών και δημοτικών παρατάξεων, κυρίες και κύριοι.

Σας ευχαριστώ πολύ που μας τιμάτε με την παρουσία σας στη σημερινή εκδήλωση. Επίσης ευχαριστώ ιδιαίτερω τον κύριο Ιωάννη Αμπατζόγλου για την τιμητική πρόταση που μου έκανε να είμαι εγώ ένας από τους παρουσιαστές του τρίτομου έργου του με τίτλο: *Η Συμφωνία των Πρεσπών και ο αγώνας για τη Μακεδονία*.

Πριν ξεκινήσω την παρουσίαση θα ήθελα να μου επιτρέψετε μία μικρή αναφορά στο πρόσωπο του Γιάννη Αμπατζόγλου. Νομίζω πως το δικαιούμαι, μια και ο Γιάννης είναι ένας πολύ καλός μου φίλος από τα παλιά, καθώς η γνωριμία μας ξεκινάει από τα φοιτητικά μας χρόνια. Αυτό που μου έκανε εντύπωση όταν τον γνώρισα ήταν το ανήσυχο πνεύμα του, το ότι δεν επαναπαύοταν ποτέ σε αυτά που κατακτούσε και διαρκώς ήθελε να προχωρεί όλο και πιο πέρα. Αγωνιστής λοιπόν από μικρός, αγωνιστής της ζωής θα έλεγα, χωρίς καμιά ιδιαίτερη οικονομική ευχέρεια της οικογένειάς του, ξεκίνησε μετά τη στρατιωτική του θητεία για τις περαιτέρω σπουδές του και έφτασε με την επιμονή και υπομονή του να είναι σήμερα, όπως ακούσατε, επιστημονικά υπεύθυνος στο πρώτο Τμήμα Ιατρικής Φυσικής του ΕΣΥ, που ιδρύθηκε από τον ίδιο σε Πανεπιστημιακό

Νοσοκομείο της Ελλάδας. Η αγωνιστικότητα που λέγαμε!

Τέλος, όσοι τον γνωρίζουν προσωπικά ξέρουν ότι του αρέσει να θέτει κάθε φορά και πιο υψηλούς στόχους και δεν λογαριάζει την προσπάθεια που απαιτείται, όση κι αν είναι αυτή, προκειμένου να τους πετύχει. Ένας τέτοιος στόχος ήταν λοιπόν αρχικά ο αγώνας να μην επικρωθεί από τη Βουλή των Ελλήνων η «προδοτική» κατ' αυτόν Συμφωνία των Πρεσπών και στη συνέχεια, μα και οι Έλληνες πολιτικοί δεν μπόρεσαν να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων και την επικύρωσαν, στόχος του έγινε ο αγώνας για την ακύρωσή της.

Αυτή όλη η προσπάθεια μαζί με τους αγώνες του καταγράφονται από τον ίδιο με λεπτομέρειες στο τρίτομο έργο του. Μιλάμε λοιπόν για ένα έργο βιωματικό, μια κατάθεση ψυχής του ίδιου, στο οποίο κατέγραψε κυρίως προσωπικές του εμπειρίες κι αυτό είναι που καθιστά το έργο άμεσο, ελκυστικό, ευανάγνωστο και λόγω της απλής του γλώσσας εύληπτο από τον καθένα.

Το έργο του αυτό χωρίζεται σε τρεις περιόδους. Εγώ θα παρουσιάσω τον πρώτο τόμο, που πραγματεύεται όλη την αρθρογραφία του συγγραφέα από τη 17η Ιουνίου του 2018, ημέρα της υπογραφής της Συμφωνίας των Πρεσπών στο χωριό Ψαράδες στη Φλώρινα μέχρι την επικύρωσή της από την ελληνική Βουλή την 25η Ιανουαρίου του 2019. Είναι αυτές οι «222 ημέρες ολοκλήρωσης της προδοσίας», όπως αναφέρει ο συγγραφέας στον πρόλόγό του, κατά την περίοδο των οποίων γράφτηκαν και δημοσιεύτηκαν σε διάφορους διαδικτυακούς τόπους και εφημερίδες 33 άρθρα του.

Ξεκινά λοιπόν την αρθρογραφία του, αλλά και τους αγώνες του ο κύριος Αμπατζόγλου, να τονίσω εδώ, με ΑΓΝΑ πατριωτικά αισθήματα, με την προσωπική του παρουσία στο χωριό Πισοδέρι της Φλώρινας, την ημέρα εκείνη που σε τριάντα πέντε χιλιόμετρα από εκεί υπογραφόταν η γνωστή συμφωνία.

Κάνει λόγο ακόμα στον πρόλόγό του για τους χιλιάδες Έλληνες που έσπευσαν από παντού να συγκεντρωθούν στο χωριό αυτό προκειμένου να διαμαρτυρηθούν, για τα παρατεταγμένα ΜΑΤ του καθεστώτος και την Ελληνική Αστυνομία που εμπόδιζαν την κίνηση των διαδηλωτών προς τους Ψαράδες και το αποτέλεσμα φυσικά... πολίτες τραυματισμένοι και ελληνικές σημαίες βαμμένες με αίμα.

Στο πρώτο άρθρο του διατυπώνεται ένας προβληματισμός γύρω από την αποχή και απουσία κάποιων συλλογικοτήτων, όπως των αθλητικών σωματείων της Θεσσαλονίκης, των καλλιτεχνών, των πανεπιστημιακών δασκάλων, των επιχειρηματιών από τον αγώνα ενάντια στην «αντιεπισημονική» Συμφωνία των Πρεσπών.

Δυστυχώς, η συντριπτική πλειονότητα των αγωνιστών ήταν απλοί Έλληνες πατριώτες. Αυτοί ήταν που εισέπραξαν ξύλο και χημικά.

Στο σημείο αυτό θέλω να κάνω μία αναφορά στην συγκεκριμένη συμφωνία, ώστε να καταλάβουμε όλοι, σε περίπτωση που κάτι διαφεύγει σε κάποιον, τι είναι αυτό που έκανε τόσους Έλληνες να ξεσηκωθούν, γιατί προκλήθηκαν τόσες διαμαρτυρίες και γιατί φυσικά τόσοι αγώνες του κυρίου Γιάννη Αμπατζόγλου.

Η εν λόγω Συμφωνία λοιπόν: α) Προβλέπει αντικα-

τάσταση του ονόματος της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας από το «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας», β) ορίζει την ιθαγένεια της χώρας ως «μακεδονική» και γ) περιλαμβάνει την αναγνώριση της «μακεδονικής γλώσσας» σημειώνοντας πως ανήκει στην οικογένεια των νοτιοσλαβικών γλωσσών.

Επίσης στην 4η παράγραφο του άρθρου 7 επισημαίνεται ότι *«η επίσημη γλώσσα και τα άλλα χαρακτηριστικά των Σκοπίων δεν έχουν σχέση με τον αρχαίο Ελληνικό πολιτισμό, την ιστορία, την κουλτούρα και την κληρονομιά της Βόρειας περιοχής της Ελλάδος»*. Δηλαδή, η ίδια Συμφωνία που αναφέρει ότι οι κάτοικοι αυτού του κρατιδίου ΔΕΝ έχουν σχέση με τους αρχαίους Μακεδόνες και μιλούν σλαβική γλώσσα, θεωρεί λογικό να τους ονομάζει «Μακεδόνες» και τη γλώσσα τους «Μακεδονική». Αυτός ο παραλογισμός οδήγησε τον Γιάννη Αμπατζόγλου στο 14ο άρθρο του να τη χαρακτηρίσει και «σχιζοφρενική».

Και καλά, θα μπορούσε να πει κανείς, *«αφού σήμερα είναι της μόδας να αυτοπροσδιορίζεται ο καθένας όπως θέλει, ας αυτοπροσδιορίζονται και αυτοί ως Μακεδόνες, αφού στην πραγματικότητα δεν είναι, δεν μας ενοχλούν»*. ΟΧΙ φίλες και φίλοι. Τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά. Υπάρχει, όχι μεγάλο, αλλά μέγιστο πρόβλημα. Προσέξτε.

Από δω και στο εξής, οι Σλάβοι των Σκοπίων θα εμφανίζονται και θα εκπροσωπούν διεθνώς το Μακεδονικό γένος (ιθαγένεια γαρ). Τους πραγματικούς απογόνους των Μακεδόνων, τους Έλληνες κατοίκους της

Μακεδονίας (εμάς δηλαδή), θα εμφανίζονται ως εξελληνισθέντες ή καταπιεζόμενοι Μακεδόνες και φυσικά θα επιζητούν την απελευθέρωση και των ιδίων και των περιοχών που κατοικούν και την προσάρτησή τους στη μοναδική «Μακεδονική» δημοκρατία που δεν θα είναι άλλη από εκείνη των Σκοπίων.

Δεν πρέπει να τα βάζουμε όμως με τους Σκοπιανούς, είναι απεναντίας άξιοι συγχαρητηρίων. Με τους πολιτικούς μας πρέπει να τα έχουμε, που έχουν ρίξει στο καλάθι των αχρήστων τόσες αρχαιολογικές ανακαλύψεις σε ολόκληρο τον μακεδονικό χώρο, με κύριες αυτές της Βεργίνας, οι οποίες δεν αφήνουν κανένα περιθώριο αμφισβήτησης περί του ότι οι Μακεδόνες ανέκαθεν είχαν γλώσσα τους την ελληνική και συνήθειες ελληνικές. Οι Μακεδόνες ήταν Έλληνες και χάρη σε αυτούς ο ελληνικός πολιτισμός έγινε παγκόσμιος κτήμα.

Αυτά λοιπόν έχοντας υπόψη ο Γιάννης Αμπατζόγλου, επειδή τυχαίνει να είναι και βαθύς γνώστης της ιστορίας της περιοχής, πήρε την απόφαση να αγωνιστεί μέχρις εσχάτων προκειμένου να πετύχει την ακύρωσή της.

Το 4ο άρθρο του πρώτου βιβλίου λοιπόν αποτελεί ένα κάλεσμα, μια προτροπή προς τον ελληνικό λαό ενωμένο σε συμμετοχή στο συλλαλητήριο διαμαρτυρίας στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, ενώ στο 9ο άρθρο του περιγράφει τις εμπειρίες από τη δική του συμμετοχή, καθώς και τη δράση μιας ομάδας 50 περίπου ατόμων, η οποία, σύμφωνα με τον συγγραφέα, κινήθηκε βάσει ενός καλά οργανωμένου σχεδίου με στόχο να αμαυρώσει και να λήξει το συλλαλητήριο.

Αναφέρει σχετικά: «Αυτά τα άτομα ανήκουν στο βαθύ παρακράτος, το οποίο έχει τη δυνατότητα να κατευθύνει τα πράγματα και όποτε θέλει στηρίζει το κράτος και την εκάστοτε κυβέρνηση και όποτε θέλει ξηλώνει κυβερνήσεις». Αποτέλεσμα της σύγκρουσης αυτών με τα ΜΑΤ πάλι οι τεράστιες ποσότητες χημικών, αλλά τώρα ενάντια σε όλους. Γυναίκες, παιδιά, ηλικιωμένοι, ανάπηροι έγιναν στόχος. Η εντολή προφανής... «διαλύστε τους».

Για την αρθρογραφία του αυτή λογικό ήταν να προκαλέσει την αντίδραση δημοσιογράφου (και μάλιστα αρχισυντάκτη!) φίλα προσκείμενης προς την τότε κυβέρνηση εφημερίδας. Κατηγορήθηκε ο Γιάννης Αμπατζόγλου για «ακραίες θέσεις», αλλά με την εύστοχη επιχειρηματολογία του τους αποστόμωσε κατάλληλα.

Παρών ο Γιάννης, ως συντονιστής αυτήν τη φορά του ιατρικού σκέλους του συλλαλητηρίου, και στο τελευταίο συλλαλητήριο στο Σύνταγμα στις 20 Ιανουαρίου του 2019, πέντε μέρες πριν από την επικύρωση της συμφωνίας από τους 153 πρόθυμους βουλευτές μας να επιφέρουν το καιρίο πλήγμα στο σώμα της Ελλάδος.

Λίγο πιο πριν έδωσε έναν μεγάλο αγώνα να πείσει τον βουλευτή των Ανεξάρτητων Ελλήνων Κώστα Ζουράρι να μη δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, γιατί αυτό αυτόματα θα σήμαινε και επικύρωση της συμφωνίας. Του θύμισε το γνωστό «μητρός τε και πατρός και τών άλλων προγόνων άπάντων τιμώτερόν έστιν ή πατρίς και σεμνότερον και άγιώτερον...» Του τόνισε ακόμα ότι οι συνέπειες για τον ελληνισμό στο μέλλον θα είναι καταστρεπτικότερες από αυτές που

προέκυψαν από την καταστροφή της Σμύρνης. Μη έχοντας τι να αντιτείνει, ο κύριος Ζουράρης είπε το ανεκδιήγητο κατ' εμέ «*οὐ με πείσεις κὰν μὲ πείσης*», δηλαδή: «*δεν θα με πείσεις ακόμα κι αν με πείσεις*!» Αυτός που σε άλλη στιγμή είχε δηλώσει πως «*όταν δίνουμε όνομα, δίνουμε έδαφος*». Όλοι γνωρίζουμε εδώ μέσα πως όποιος έχει το όνομα –εμείς προχωρήσαμε ακόμα πιο πολύ, τους παραχωρήσαμε και ιθαγένεια και γλώσσα– αργά ή γρήγορα διεκδικεί και το έδαφος.

Για αυτούς τους 153 γράφει ο Γιάννης Αμπατζόγλου: «*Δυστυχώς, δεν είμαστε όλοι απόγονοι του Λεωνίδα, του Κολοκοτρώνη, του Παύλου Μελά. Απογόνους άφησαν και ο Εφιάλτης και ο Νενέκος. Ας τους τοποθετήσει λοιπόν η συνείδηση των Ελλήνων, αλλά και η ιστορία εκεί όπου τους αρμόζει*».

Το πρώτο βιβλίο κλείνει πάντως με μια αισιόδοξη νότα. Ο αγώνας που έγινε δεν ήταν μάταιος κατά τον Γιάννη Αμπατζόγλου. Είναι σημαντικό, γράφει, και μόνο που σηκωθήκαμε από τους καναπέδες μας και αγωνιστήκαμε για την πατρίδα.

Ο νέος Μακεδονικός Αγώνας τώρα ξεκινάει. Είχε πει ο Ίων Δραγούμης: «*και ένας να μείνει αρκεί*». Τώρα όμως είμαστε πολλοί. Είναι η ώρα να αναδειχτούν και νέοι Μακεδονομάχοι.

Τελειώνω με ένα προσωπικό σχόλιο πριν πάρει τη σκυτάλη ο κύριος Δημήτριος Μαυρόπουλος: Η Μακεδονία δεν πεθαίνει. Σε όλη την έκτασή της υπάρχουν σπαρμένα κόκαλα Ελλήνων από όλες τις περιοχές της Ελλάδας. Είναι χώματα ποτισμένα με αίμα ηρώων, με το αίμα του Παύλου Μελά! Φτάνει μόνο η καρδιά μας

να χτυπάει ελληνικά και πατριωτικά, όπως η καρδιά
του Γιάννη Αμπατζόγλου!

Σας ευχαριστώ πολύ.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΡΙΤΟ ΤΟΜΟ ΤΗΣ ΤΡΙΛΟΓΙΑΣ

Αιδεσιμότητα εκπρόσωπε του Μητροπολίτη Δράμας, κυρίες και κύριοι εκπρόσωποι των αυτοδιοικητικών οργάνων και παρατάξεων, κυρίες και κύριοι.

Στο πρόσωπο του Γιάννη Αμπατζόγλου είναι δύσκολο να διαχωριστεί ο συγγραφέας από τον ακτιβιστή.

Επίσης, δεν μπορεί να διακριθεί αν προηγείται η γραφή ή η πράξη, με άλλα λόγια αν η λέξη υλοποιεί το έργο ή αν η εργασία στεφανώνει τον λόγο.

Αυτή η σύμπραξη ή η συμπόρευση γραφής και πρακτικής παραπέμπει, τηρουμένων των αναλογιών, στον ελληνολάτρη Ίωνα Δραγούμη ή και στον Ιταλό διανοούμενο Αντόνιο Γκράμσι, αμφότερους ιστορικά δραματικά πρόσωπα.

Θα τολμούσα να πω, έχοντας υπόψη τη διάκριση μεταξύ αξιωματικών του στρατοπέδου και αξιωματικών του επιτελείου, ότι ο συμπατριώτης μας, ευχερώς, επαξίως και τελεσφόρα κινείται από τον ένα άξονα στον άλλον.

Τόσο η συγγραφική εργασία όσο και η πρακτική δράση του κυρίου Γιάννη Αμπατζόγλου, μπορούν να διακριθούν σε τρία μέρη: κατά την υπογραφή της Συμφωνίας των Πρεσπών, στο μεσοδιάστημα από την υπογραφή της μέχρι την επικύρωσή της στη Βουλή των Ελλήνων και μετά την επικύρωσή της.

Η επί του πεδίου δράση τού πιστώνει την οργάνωση

και συμμετοχή στα διάφορα συλλαλητήρια που έλαβαν χώρα τόσο στην πόλη της Δράμας όσο και στην υπόλοιπη επικράτεια, αλλά και την ίδρυση των ακτιβιστικών ομάδων «Πισοδέρι 2018 - Επιτροπή Αγώνα» και «Μακεδόνες Δραμινοί», με την πρώτη να ιδρύεται μετά την υπογραφή της Συμφωνίας των Πρεσπών και τη δεύτερη μετά την επικύρωσή της στη Βουλή των Ελλήνων.

Η απόληξη της εθνικής δραστηριότητάς του ήταν η ίδρυση της Επιτροπής Ελληνισμού και η σύγκληση του πρώτου Συνεδρίου της, με θέμα «*Ο ελληνισμός σε αντεπίθεση*» κ.ά.

Ο Γιάννης Αμπατζόγλου, όταν θα χρειαστεί, προβαίνει σε διευκρινίσεις, αναλύσεις των όρων. Έτσι, θα διακρίνει τη φράση «*Ελληνική Επιτροπή*», από «*Επιτροπή Ελληνισμού*», για να τονίσει την ορθότητα της επιλογής του δεύτερου όρου, στην ονομασία της ίδρυσης του νέου φορέα υποστήριξης των δικαιών του ελληνισμού.

Η υιοθέτηση του δεύτερου όρου, ο οποίος προσλαμβάνει οικουμενικά χαρακτηριστικά, για την ονοματοδοσία του φορέα υποστήριξης των ελληνικών αιτημάτων, γίνεται διότι πληρούνται κάποιες προϋποθέσεις, ήτοι, πρώτον, Έλληνες κατοικούν και στις πέντε ηπείρους και, δεύτερον, ο ελληνισμός, ως πολιτιστικό πρόταγμα, αφορά και μη Έλληνες, πολλώ μάλλον φιλέλληνες.

Αν και αρχικά η σκέψη ήταν ο φορέας να ονομαστεί «*Παγκόσμια Επιτροπή Ελληνισμού*», ακριβώς, όμως, ένεκα της παραπάνω επιχειρηματολογίας, προτιμήθηκε να παραλειφθεί το πρώτο επίθετο, «*παγκόσμια*».

Να τονιστεί ότι η Επιτροπή Ελληνισμού δεν στοχεύει

μόνον στην κατάργηση της Συμφωνίας των Πρεσπών, αλλά αγκαλιάζει πλήθος επίκαιρων και επιβεβλημένων αιτημάτων που ταλανίζουν τον ελληνισμό, ως ιστορική οντότητα, και την ελληνική κοινωνία, ως ζώσα πραγματικότητα.

Ο κύριος Γιάννης Αμπατζόγλου απαντά και στην καλοπροαίρετη αιτίαση η οποία συγκεφαλαιώνεται σε μια πεποίθηση, ίσως και πραγματικότητα, η οποία πρεσβεύει την επίδειξη ασυνεννοησίας μεταξύ των Ελλήνων, από αρχαιοτάτων χρόνων. Ως εκ τούτου και η ίδρυση μίας επιτροπής διεκδικήσεων αυτοαναίρεείται, αν δεν θεωρείται περιττή.

Εν τούτοις, το παράδειγμα της Φιλικής Εταιρείας, με αναφορά στο έργο του Εμμανουήλ Ξάνθου, *Απομνημονεύματα περί τής Φιλικής Έταιρείας*, όπου ο πρωτεργάτης της ίδρυσης της Εταιρείας καταγράφει τον σκοπό της, «*άνεγερσις και έλευθέρωσις του Έλληνικού Έθνους και τής Πατρίδος*», καθιστά επιβεβλημένη την ίδρυση της Επιτροπής Ελληνισμού.

Στα γραπτά του Γιάννη Αμπατζόγλου παρελαύνουν οι στίχοι του εθνικού μας ποιητή Διονύσιου Σολωμού, από τον *Ύμνον εις τήν Έλευθερίαν*, οι σκέψεις του πεισιθάνατου Περικλή Γιαννόπουλου, από την *Έκκλησιν προς τò Πανελλήνιον Κοινόν*, οι αφορισμοί του Ίωνος Δραγούμη, από το *Μαρτύρων και ήρώων Αίμα*, η πρόταση του Παύλου Μελά, από το ομώνυμο βιβλίο της γυναίκας του Ναταλίας, «*ή Μακεδονία είναι οί πνεύμονες όλης τής Ελλάδος και άνευ αυτών ή λοιπή Έλλάς δέν δύναται νά ζήση*», αλλά και αναφορές σε ιστορικούς, όπως ο Ηρόδοτος.

Ταυτόχρονα, όταν πρόκειται να αποκαλύψει την απάτη του «ψευδομακεδονισμού», θα προσφύγει στον Μανόλη Ανδρόνικο και στο έργο του *Το χρονικό της Βεργίνας*, για να μιλήσει για τον Ήλιο της Βεργίνας, δηλαδή το δεκαεξάκτινο αστέρι από τη χρυσή λάρνακα των Βασιλικών Τάφων της Βεργίνας και τον «ρόδακα», ο οποίος περιέχεται μέσα σε αυτό το αστέρι.

Η διαδικασία της μακεδονοποίησης ή του μακεδονισμού μόνο έναν σκοπό εξυπηρετούσε και εξυπηρετεί, την ενοποίηση των τριών «Μακεδονιών» ή με την αλυτρωτική, επεκτατική γλώσσα των Σκοπίων, τη συνένωση της «Μακεδονίας του Βαρδάρη», με τη «Μακεδονία του Πιρίν» και τη «Μακεδονία του Αιγαίου».

Στο πλαίσιο της παραπάνω διαπραγμάτευσης, ο συγγραφέας θα αναδείξει φωτογραφίες από τους 14ους Πανθρακικούς Αγώνες του 1936, που έλαβαν χώρα στο εθνικό στάδιο της Δράμας, σήμερα στάδιο Αλέκου Φρούσιου, όπου μαθητές ντυμένοι αρχαίοι Έλληνες ή Βυζαντινοί φέρουν στις ασπίδες τους το οκτάκτινο αστέρι.

Επίσης, αναδιφώντας στις ιστορικές πηγές αποκαλύπτει τις αντινομίες, αντιφάσεις, παραδοξότητες και παραχαράξεις των Σκοπιανών ιθυνόντων.

Επί παραδείγματι, αναφέρεται σε επιστολή του επαναστάτη Γκότσε Ντέλτσεφ, που στα Σκόπια τον θεωρούν εθνικό ήρωα, ο οποίος ορθά κοφτά, δίχως περιστροφές, γράφει: «είμαστε Βούλγαροι».

Ο Γιάννης Αμπατζόγλου κινείται από το επίπεδο του αρθρογράφου σε αυτό του επιφυλλιογράφου.

Με τη μαχητική αρθρογραφία του ξεσκεπάζει την

υποκρισία ενίων πολιτικών προσώπων και πολιτικών φορέων, αλλά και πληροφορεί για τις ενέργειες των Σκοπιανών και φιλοσκοπιανών παραγόντων στο εξωτερικό, εκεί που ζει, δραστηριοποιείται και εργάζεται η ελληνική ομογένεια.

Εκθέτοντας και σχολιάζοντας αυτά που συμβαίνουν στο εξωτερικό με τη σκοπιανή προπαγάνδα και δραστηριότητα, η οποία «*ό,τι δεν της αρέσει, απλά δεν το τηρεί*», κατά τη γραφή του συγγραφέα, ουσιαστικά εκθέτει τόσο την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ όσο και την κυβέρνηση ΝΔ, άρα τους πρωτεργάτες της υπογραφής της συμφωνίας, Αλέξη Τσίπρα και Νίκο Κοτζιά και τους τηρητές της Κυριάκο Μητσοτάκη και Νικόλαο Δένδια.

Για τον πρώην υπουργό Εξωτερικών Νίκο Κοτζιά και τις αντιστορικές θεωρήσεις που προβάλλει, ο συγγραφέας του επιφυλάσσει τη ρήση του Μπίσμαρκ «*Drei Professoren, Vaterland verloren! (Καθηγητές τρεις κι έχαθη η πατρίς!)*».

Ειδικά όσον αφορά στα επιχειρήματα που χρησιμοποιούνται για να ενισχύουν τη θέση της μη ακύρωσης της Συμφωνίας των Πρεσπών, όπως διατείνεται και υποστηρίζει η ηγεσία της ΝΔ, ο συγγραφέας χρησιμοποιεί, επιδέξια και εύστοχα, τα λόγια των πρωταγωνιστών της, που υποστηρίζουν την αντίθετη άποψη, αυτή τη φορά όμως για τη Συμφωνία Τουρκίας - Λιβύης, που αφορά την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη (ΑΟΖ).

Για το πώς μπορεί να επιτευχθεί η ενότητα του ελληνισμού και η επιτυχία των σκοπών της Επιτροπής Ελληνισμού, ο Γιάννης Αμπατζόγλου θα κάνει αναφορά

στον Ilan Greilsammer και στο έργο του *Ο Σιωνισμός*, εν ολίγοις στο εβραϊκό παράδειγμα.

Εν τούτοις, θα παρατηρήσει ότι ο ελληνισμός εν συγκρίσει με τους Εβραίους δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα ανεύρεσης πατρίδας, αφού εγκαταβιώνει στον ίδιο χώρο ιδωμένο ως μητροπολιτική Ελλάδα, ως εκ τούτου η οργάνωσή του καθίσταται σχετικά εύκολη.

Επίσης, θα τονίσει με βάση την αναφορά του στο έργο του συγγραφέα, του Ilan Greilsammer, ότι το σιωνιστικό κίνημα συμπεριέλαβε εντός του ποικιλία ιδεολογικών ρευμάτων, ως εκ τούτου και η Επιτροπή Ελληνισμού δύναται να συμπεριλάβει διαφορετικές πολιτικές αποκλίσεις, οι οποίες, εντούτοις, θα έχουν ως στόχο την προάσπιση και προβολή της Ελλάδας.

Αν σκοπός είναι η επίτευξη των πανθομολογούμενων και αναγνωρισμένων στόχων, τότε και η νίκη είναι βέβαιη, κατά τους στίχους του εθνικού ποιητή: «*Πάντα ή νίκη, ἂν ἔνωθείτε, πάντα ἐσᾶς θ' ἀκολουθεῖ*».

Συχνά, κάνει αναφορά σε δημοσιεύματα εφημερίδων, όπως *Το Βήμα*, η *Εστία*, η *Αυγή*, η *Δημοκρατία*, το *Έθνος*, η *Εφημερίδα των Συντακτών*, ή η τοπική εφημερίδα *Ψίθυροι*, σε τηλεοπτικούς σταθμούς, όπως η Deutsche Welle, η ET1, το STAR, το κανάλι της Βουλής, το ΣΤΑΡ Βορείου Ελλάδος, αλλά και ιστότοπους, antibaro.gr, pronews.gr, proinos-typos.gr, dimokratia.gr, iefimerida.gr, για να αναπτύξει παραπέρα την επιχειρηματολογία του, να επιβεβαιώσει ή να αναιρέσει γνώμες ή απόψεις.

Ο Γιάννης Αμπατζόγλου παρακολουθεί, κατ' επέκταση και γνωρίζει, καλά την επικαιρότητα, αφού αναφέρεται και αναλύει με μεγάλη ευκολία, επί παραδείγ-

ματι, τα τεκταινόμενα στη γειτονική Βουλγαρία, καθώς και τη δράση των πρωταγωνιστών της πολιτικής της σκηνης, την Αικατερίνα Ζαχαρίεβα, υπουργό των Εξωτερικών, και τον Κρασιμίρ Καρακατσάνωφ, υπουργό Άμυνας και αναπληρωτή πρωθυπουργό.

Την ίδια στιγμή, κάθε πολιτική εξέλιξη και κάθε πολιτικός στα Σκόπια τίθενται στον μεγεθυντικό φακό της παρατήρησής του, ενώ έπεται ο εξονυχιστικός σχολιασμός του. Επί παραδείγματι, ο πρωθυπουργός Ζόραν Ζάεφ, ο υπουργός Εξωτερικών Νίκολα Ντιμιτρόφ, του κόμματος SDSM (Σοσιαλδημοκρατική Ένωση Μακεδονίας), η υπουργός Εργασίας Ρασέλα Μιζράχι, ο πρωθυπουργός της υπηρεσιακής κυβέρνησης Όλιβερ Σπάσοφσκι, ο πρόεδρος της χώρας Στέβο Πενταρόφσκι, ο Χρίστιαν Μίτσκοσκι, αρχηγός του VMRO-DPMNE, ο Αλί Αχμέτι του αλβανικού κόμματος DUI, το επίσης αλβανικό κόμμα BESA.

Ο Γιάννης Αμπατζόγλου τολμά και χαρακτηρίζει επανειλημμένως τη Συμφωνία των Πρεσπών επαίσχυντη, προδοτική, κατάπτυστη, άτιμη, ανιστόρητη και αντιεπισημονική.

Στις δραστηριότητες της ομάδας «Μακεδόνες Δραμινοί» ήταν και η τοποθέτηση μνημείου στο Πισοδέρι Φλώρινας του Δήμου Πρεσπών και η καθιέρωση «Ημέρας Αντίστασης και Αγώνα κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών».

Όσον αφορά στην πρωτοβουλία για την τοποθέτηση της αναθηματικής στήλης στο Πισοδέρι Φλώρινας, δημιουργήθηκε ένταση, με υπαναχωρήσεις από την πλευρά των αυτοδιοικητικών οργάνων του οικείου δήμου.

Κατά το «*ήξεις αφήξεις*», ένιοι ενοχλήθηκαν αφενός με το λογότυπο της ομάδας «Μακεδόνες Δραμινοί», το οποίο εμπεριέχει τη φράση «*σκίζουμε τη συμφωνία των Πρεσπών*», με τον μαϊανδρο τον οποίο έφερε η στήλη και με την αναγραφή των ονομάτων των χορηγών.

Η αιτίαση ότι η τοποθέτηση του μνημείου αποτελεί διχαστική πράξη, αν μη τι άλλο, πέραν από ψευδής, είναι γελοία.

Τον διχασμό στον ελληνικό λαό επέφερε η υπογραφή της Συμφωνίας των Πρεσπών από τους τότε κυβερνώντες και οι συνακόλουθες πράξεις που απέρρεαν από αυτήν κι όχι το μνημείο που θύμιζε τον αγώνα εναντίον της.

Όμως, ας ειπωθεί κι αυτό. Αν ληφθούν υπόψη τα αλληπάλληλα, είτε πανελλήνια είτε τοπικά, πολυπληθή και δυναμικά συλλαλητήρια, οι δημοσκοπήσεις, τα ψηφίσματα, κ.ο.κ. κατανοεί κανείς ότι ο διχασμός, τον οποίο επικαλούνται, δεν εστιάζεται στην πραγματικότητα, είναι φύλλο συκής για τις ανομίες που διέπραξε το πολιτικό σύστημα. Αυτό που συμπεραίνεται είναι το δημοκρατικό έλλειμμα και η υποτίμηση της θέλησης του ελληνικού λαού.

Εν τούτοις, επειδή προέχει η πράξη, η αποτελεσματικότητα και η εθνική ωφέλεια, μέσω της οποίας αποδίδεται τιμή σε όσους αγωνίστηκαν για να μην υπογραφεί η Συμφωνία των Πρεσπών, και η μνήμη που διαρκώς θα θυμίζει το καθήκον για την κατάργησή της, η ομάδα «Μακεδόνες Δραμινοί», με δημοκρατική ευαισθησία, ευπειθής στον νόμο και δεσμευμένη στο διαιώνιο ελληνικό συμφέρον, προέβη στις απαραίτητες αλλαγές, ώστε η αναθηματική στήλη να παραμείνει στον οικείο

χώρο και να αποτελεί πόλο έλξης των πατριωτών.

Απότοκος της έντονης δράσης των «Μακεδόνων Δραμινών», ήταν και η πρόταση προς τα δημοτικά συμβούλια της περιφερειακής ενότητας Δράμας, για την υιοθέτηση αποφάσεων, δηλαδή ψηφισμάτων ακύρωσης της Συμφωνίας των Πρεσπών, από την κυβέρνηση που προέκυψε από τις εθνικές εκλογές της 7ης Ιουλίου 2019, καθώς και καταδίκης για την παράνομη μετανάστευση.

Όσον αφορά στην παράνομη μετανάστευση, ο συγγραφέας αναλύει, με αναφορές στον Ιμπραήμ πασά και την Επανάσταση του 1821, την έννοια του «υβριδικού πολέμου», ουσιαστικά επικαιροποίηση του δόγματος Οζάλ, που αναπτύσσει η γείτονα χώρα, η Τουρκία, που μόνον με ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις και κραταία Σώματα Ασφαλείας μπορεί να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά κι όχι με τη Frontex, που καλωσορίζει τους παράνομους μετανάστες.

Επίσης, δεν πέρασε απαρατήρητη και μια άλλη εθνωφελής δράση του συλλόγου «Μακεδόνες Δραμινοί», όταν στο κινηματοθέατρο «Ολύμπια» προέβαλε την ιστορική ταινία «Παύλος Μελάς», με την παρουσία του πρωταγωνιστή της, αείμνηστου Λάκη Κομνηνού.

Πρέπει να ειπωθεί ότι ο συγγραφέας καθιέρωσε και τη φράση «*Αντίσταση και Αγώνας κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών*», την οποία επέλεξε λόγω της ιδιαίτερης δυναμικής της. Σε αυτό το πλαίσιο καθιερώθηκε και η «*Ημέρα Αντίστασης και Αγώνα κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών*», που είναι η 17η Ιουνίου.

Επίσης, η ίδρυση της Επιτροπής Ελληνισμού, με το

Καταστατικό και τη Διακήρυξή της, τη σύγκληση του πρώτου Συνεδρίου της, τα Δελτία Τύπου, καθώς και με το παρατηρητήριο των παραβιάσεων της Συμφωνίας των Πρεσπών από τα Σκόπια, συμβάλλει καθοριστικά στο να κρατά το φλέγον ζήτημα ανοικτό, και αν μη τι άλλο συμβάλλει να μη κυρωθούν τα τρία μνημόνια συνεργασίας Ελλάδας - Σκοπίων.

Όσον αφορά στη σύγκληση του πρώτου Συνεδρίου της Επιτροπής Ελληνισμού, άξια παρατήρησης είναι αφενός ο κατάλογος των εκλεκτών εισηγητών του, αφετέρου τα θέματα που αναπτύχθηκαν.

Μάλιστα, για να προωθήσει τα δίκαια αιτήματα του ελληνισμού θα επισκεφτεί τις ΗΠΑ όπου εκεί θα δώσει σειρά ομιλιών και θα συναντηθεί με σημαίνοντα πρόσωπα της ελληνικής ομογένειας.

Ο Γιάννης Αμπατζόγλου, όταν πρέπει να εκθέσει κάποια ιστορικά στοιχεία, τα εξετάζει επιστημονικά.

Έτσι, θα τονίσει ότι στη Συνθήκη του Βουκουρεστίου του 1913 δεν αναφέρεται ούτε μία φορά η λέξη «Μακεδονία», αποστομώνοντας όσους, κακοπροαίρετα, το υποστήριζαν.

Ακόμη, θα προσφύγει στα λεξικά, εν προκειμένω στο λεξικό του Σταματάκου (1896-1968), για να εννοιολογήσει τη λέξη «μνημείο», ώστε να εξηγηθεί η πρωτοβουλία, η ανέγερση και η τοποθέτηση της αναθηματικής, αναμνηστικής στήλης στο Πισοδέρι Φλώρινας ή στο λεξικό Μπαμπινιώτη, για να φανερωθεί η έννοια «γραικύλος», στον προσδιορισμό των εχθρών που επιβουλεύονται τον ελληνισμό ή στο ίδιο λεξικό, για να αποσαφηνιστεί πώς πρέπει να λέγονται οι παρανόμως

εισελθόντες στο ελληνικό έδαφος, «λαθρομετανάστες» ή «παράνομοι μετανάστες».

Πρωτίστως, ως «γραιοκύλοι» καταγράφονται οι 153 βουλευτές που ψήφισαν τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Συνάμα, κινείται με μεγάλη ευκολία στη χρήση παροιμιών, «τα σκυλιά γαβγίζουν, αλλά το καραβάνι προχωρά», «χόρτασε η ψείρα και βγήκε στο γιακά» αλλά και αρχαίων ρήσεων, «δρυὸς πεσοῦσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται», «ἀρχὴ σοφίας ἢ τῶν ὀνομάτων ἐπίσκεψις», για να αντιμετωπίσει τους ιδεολογικούς αντιπάλους του.

Η έλλειψη διαλόγου, οι μονομερείς αποφάσεις, η αγνόηση της κοινής γνώμης, οι διαμαρτυρίες των πολιτών, όπως και τα συλλαλητήρια, έκαναν τον συγγραφέα να μλήσει και να γράφει για «κόκκινους φασίστες».

Βέβαια, ο παραπάνω χαρακτηρισμός, που απορρέει από τους φιλοσόφους της Σχολής της Φρανκφούρτης, μπορεί να επιβεβαιωθεί κι από το στόμα του αείμνηστου Μίκη Θεοδωράκη, όταν ήταν ανάμεσα στους ομιλητές του μεγαλειώδους συλλαλητηρίου στην πλατεία Συντάγματος στις 4 Φεβρουαρίου 2018.

Ενδιαφέρον είναι ότι ο συγγραφέας κάνει συχνές αναφορές στον «εθνομηδενισμό», για να καταδείξει εκείνους τους πολιτικούς φορείς που λειτουργούν «εθνοδιαλυτικά», που ως όρος απασχολεί διανοητές του διαμετρήματος του Θεόδωρου Ζιάκα και του Χρήστου Γιανναρά.

Μία από τις πρακτικές δραστηριότητες του συγγραφέα και ηγήτορα της ομάδας «Μακεδόνες Δραμνοί», ήταν και η παράδοση επιστολής στον αρχηγό της τότε αξιωματικής αντιπολίτευσης και νυν πρωθυπουργό,

πριν από τις εκλογές της 7ης Ιουλίου 2019, με την οποία τον καλούσε να σεβαστεί τη θέληση της πλειονότητας του ελληνικού λαού, ώστε να ακυρώσει, πολιτικά και νομικά, τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Ευχαριστώ.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΙΩΑΝΝΗ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ

Εκπρόσωπε του Μητροπολίτη Δράμας πατέρα Δημήτριοι, π. Αρχιεπίσκοπε Ασκάλωνος του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων κ. Νικηφόρε, μέλη της ομάδας μας «Μακεδόνες Δραμινοί» που απ' ό,τι βλέπω είστε αρκετοί και αρκετές εδώ και χαίρομαι πάρα πολύ γι' αυτό, κ. Νίνα Γκατζούλη και κ. Βασίλειε Γκατζούλη που ήρθατε από τη Βοστώνη, κ. Παναγιώτη Μπαλτατζή που ήρθατε από τη Βαλτιμόρη των ΗΠΑ, κ. Χριστόδουλε Τοψίδα επικεφαλής της περιφερειακής παράταξης «Περιφερειακή Σύνοψη», σύμβουλοι περιφερειακών και δημοτικών παρατάξεων, κυρίες και κύριοι, σας ευχαριστώ μέσα από την καρδιά μου που ήρθατε στην παρουσίαση του τρίτομου έργου μου και γεμίσατε ασφυκτικά την αίθουσα.

Στις 17 Ιουνίου 2018, τη στιγμή κατά την οποία στους Ψαράδες υπογραφόταν η Συμφωνία των Πρεσπών, στο Πισοδέρι της Φλώρινας ζήσαμε τη βία των ΜΑΤ της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Σε αυτή τη βία συμπεριλαμβάνονταν ρίψεις χημικών, λεκτική και σωματική βία κατά Ελλήνων πολιτών, μέχρι και βάνανσοι ξυλοδαρμοί. Καθώς βιντεοσκοπούσα, λοιπόν, τις σκηνές της μάχης που εξελίσσονταν και του κυνηγητού των πολιτών από την αστυνομία, έτυχε να βρεθώ μπροστά στον Χρόνη Κεφαλά από τον Αμυδαλεώνα Καβάλας, που είναι εδώ μαζί μας σήμερα, ο οποίος ήταν γεμάτος αίματα, όπως επίσης γεμάτη αίματα ήταν και η σημαία που έφερε πάνω του. Αργότερα έμαθα ότι η σημαία αυ-

τή είναι η σημαία των μακεδονικών συνταγμάτων των αρχαίων Μακεδόνων¹, μία γαλάζια σημαία που φέρει έναν λευκό αετό και είναι η πρώτη γαλανόλευκη σημαία της Ελλάδας και μάλιστα μακεδονική, που έμελλε να βαφτεί με το αίμα ενός Μακεδόνα. Πολύ υψηλοί συμβολισμοί σε μία αποφράδα μέρα για τη Μακεδονία.

Τι παραδώσαμε όμως στα Σκόπια με τη Συμφωνία των Πρεσπών; Μεταξύ των άλλων παραδώσαμε τον όρο «Βόρεια Μακεδονία», τη μακεδονική ταυτότητα και τον όρο «μακεδονική γλώσσα» για τη βουλγαρική διάλεκτο που μιλούν οι Σκοπιανοί.

Θα εστιάσω στη μακεδονική ταυτότητα. Στο πρώτο άρθρο, παράγραφος 3β, της Συμφωνίας των Πρεσπών, στο αγγλικό κείμενο, που είναι και το επίσημο, αναφέρεται ότι ως προς την «nationality» ο Σκοπιανός θα είναι «Macedonian» δηλαδή «Μακεδόνας». Ο κ. Νικόλαος Κοτζιάς τόνιζε συνεχώς ότι ο όρος «nationality» δεν σημαίνει εθνικότητα αλλά ιθαγένεια με την έννοια της υπηκοότητας, «citizenship» όπως έλεγε χαρακτηριστικά. Δηλαδή ισχυριζόταν ότι οι Σκοπιανοί θα είναι «Μακεδόνες» ως πολίτες του κράτους και όχι ως προς την εθνικότητα, άλλωστε αυτό αναφέρει και η ρηματική διακοίνωση των Σκοπίων προς τη χώρα μας. Βέβαια, τον Ιούνιο του 2021, σε συνέντευξή του στην εφημερίδα *Έθνος*, είπε το εξής²: «Οι Μακεδόνες μέσα στη διαδρομή της ιστορίας, έτσι ένιωσαν, έτσι πλάστηκαν, πέτυχαν

1. Ν. Ζαφειρίου, *Η ελληνική σημαία*, 1947, σελ. 12.

2. Ι. Αμπατζόγλου, *Η Συμφωνία των Πρεσπών και ο αγώνας για τη Μακεδονία*, Γ' τόμος, εκδ. Ερωδίας, 2021, σ. 122.

μια διαδικασία εθνογέννησης». Επομένως, τρία χρόνια μετά την υπογραφή της Συμφωνίας των Πρεσπών παραδέχτηκε και ο ίδιος ότι με αυτήν τη συμφωνία οι Σκοπιανοί ουσιαστικά πέτυχαν την εθνογένεσή τους και ότι πλέον είναι «Μακεδόνες» στο έθνος.

Η ελληνική ταυτότητα περιλαμβάνει ένα σύνολο ταυτοτήτων που ως επί μέρους ταυτότητες είναι και αυτές ελληνικές. Έτσι, στην ελληνική ταυτότητα περιλαμβάνονται η ηπειρωτική, η κρητική, η ποντιακή, η θρακική, η κυπριακή κ.λπ. ταυτότητες, όπως φυσικά και η μακεδονική ταυτότητα. Δηλαδή, Έλληνας είναι και ο Ηπειρώτης και ο Κρητικός και ο Πόντιος και ο Θραξ και ο Κύπριος κ.λπ., όπως επίσης Έλληνας είναι και ο Μακεδόνας. Παραδίδοντας, λοιπόν, μακεδονική ταυτότητα, παραδώσαμε ελληνική ταυτότητα. Φυσικά μόνον εμείς θα μπορούσαμε να παραδώσουμε κάτι ελληνικό, επειδή εμείς είμαστε οι ιδιοκτήτες οτιδήποτε ελληνικού, επομένως και της μακεδονικής ταυτότητας. Και σε ποιους ακριβώς την παραδώσαμε; Στους μη Έλληνες Σκοπιανούς, οι οποίοι συγκεκριμένα είναι σλαβικής καταγωγής. Έλληνες, λοιπόν, παρέδωσαν ελληνική ταυτότητα σε μη Έλληνες. Και μάλιστα η περιοχή όπου κατοικούν οι Σλάβοι Σκοπιανοί, οι οποίοι μέσω αυτής της συμφωνίας ονομάζονται πλέον «Μακεδόνες», είναι όμορη με την περιοχή που κατοικούν οι κανονικοί Μακεδόνες, οι Έλληνες Μακεδόνες. Αναρωτηθείτε τώρα, τι θέματα εγείρονται και πόσα προβλήματα θα δημιουργηθούν από τις διεκδικήσεις των «μαϊμού» Μακεδόνων (Σκοπιανών) έναντι των κανονικών Μακεδόνων (Ελλήνων). Από διεκδικήσεις της πολιτισμικής μας κλη-

ρονομάς, της ιστορίας και της παράδοσής μας, μέχρι εδαφικές διεκδικήσεις. Μα φυσικά και εδαφικές διεκδικήσεις. Εδώ έχουμε την περίπτωση όπου ένα κράτος ονομάζεται «Βόρεια Μακεδονία» και στα νότια σύνορά του βρίσκεται μία περιοχή ενός άλλου κράτους (Ελλάδα) που ονομάζεται και αυτή Μακεδονία. Μακεδονία η μία (έστω και «Βόρεια»), Μακεδονία και η άλλη. Η ελληνική Μακεδονία μπορεί να είναι η κανονική, όμως είναι απλά μία περιοχή ενός κράτους, ενώ η «μαϊμού» Μακεδονία (αυτή των Σκοπίων) είναι κράτος. Το κράτος έχει μεγαλύτερη διεθνή επιρροή από μία περιοχή ενός κράτους. Έτσι, φτάσαμε στο σημείο, όχι απλά να έχουμε δώσει κάτι δικό μας, το οποίο υποτίθεται ότι το κρατήσαμε και εμείς αφού υπάρχει και ελληνική Μακεδονία και Έλληνες Μακεδόνες, αλλά αυτό που παραδώσαμε εμείς στους Σκοπιανούς να είναι ισχυρότερο από το δικό μας. Φυσικά ο χρόνος θα λειτουργεί εις βάρος μας. Όσο περνάνε τα χρόνια, τόσο θα υπερισχύει η κρατική οντότητα (κράτος «Βόρεια Μακεδονία»), έναντι μιας περιοχής ενός κράτους (Μακεδονία ως περιοχή της Ελλάδας). Αντίστοιχα, θα υπερισχύει η εθνική ταυτότητα του «Μακεδόνα» (αναφερόμενη στους Σκοπιανούς), έναντι του Μακεδόνα που εθνικά δηλώνει Έλληνας.

Σε αυτό το σημείο θα κάνω μία παρένθεση και θα πω ότι όσες διμερείς αναγνωρίσεις με άλλα κράτη και να είχαν πετύχει οι Σκοπιανοί, δεν θα κατάφεραν τίποτα. Και η Παλαιστίνη έχει αναγνωριστεί από 138 κράτη, αλλά όσο δεν την αναγνωρίζει το Ισραήλ, δεν πρόκειται να πετύχει την οριστική αναγνώρισή της. Σε αυτές τις

περιπτώσεις αρκεί να σε αναγνωρίσει ένας, ο άμεσα ενδιαφερόμενος, και κλείνω την παρένθεση.

Οι κύριοι Κοτζιάς και Τσίπρας μαζί με όλους τους υπόλοιπους συντρόφους τους, οι οποίοι θεωρούν εξαιρετική τη Συμφωνία των Πρεσπών, θα πρέπει να μας εξηγήσουν από πού και ως πού η συγκεκριμένη συμφωνία έλυσε το πρόβλημα, από τη στιγμή που είναι βόμβα στα θεμέλια της Ελλάδας. Και μάλιστα όσο θα περνάνε τα χρόνια τόσο περισσότερα και εντονότερα προβλήματα θα προκύπτουν για την πατρίδα μας. Ήδη οι εγχώριοι ψευτομακεδόνες αναφέρονται σε δήθεν «μακεδονική μειονότητα» στην Ελλάδα μέσω συλλόγου που ξεφύτρωσε στη Φλώρινα και επικαλούμενοι τη Συμφωνία των Πρεσπών θέλουν να μας διδάξουν τη λεγόμενη «μακεδονική γλώσσα», δηλαδή βουλγαρικά!

Βέβαια εγείρονται και θέματα περί ακυρότητας της Συμφωνίας των Πρεσπών. Σχετικά με αυτά, επιγραμματικά θα αναφέρω τα εξής τρία:

α) Τη Συμφωνία των Πρεσπών δεν την υπέγραψε ο τότε πρόεδρος των Σκοπίων, Ιβανόφ.

β) Το δημοψήφισμα στα Σκόπια δεν είχε προσέλευση ψηφοφόρων πάνω από 50%, όπως προβλέπεται από το σκοπιανό Σύνταγμα ώστε να είναι έγκυρο. Η προσέλευση ήταν περίπου 35%.

γ) Υπήρξαν αναφορές για χρηματισμό πολιτικών, προκειμένου να περάσει η Συμφωνία των Πρεσπών στα Σκόπια αλλά και στην Ελλάδα. Συγκεκριμένα, στην Ελλάδα ο τότε υπουργός Εθνικής Άμυνας Πάνος Καμμένος, σε συνεδρίαση υπό τον πρωθυπουργό Αλέξη Τσίπρα στο Μέγαρο Μαξίμου, την Τρίτη 16 Οκτωβρίου

2018, απευθυνόμενος στον Κοτζιά, είπε το εξής: «Σκορπίζεις τα μυστικά κονδύλια όπου θέλεις εσύ, ενώ πήρες και 30 εκατομμύρια από τον Σόρος για να πληρώσεις διαφόρους για τις Πρέσπες» (εφημερίδα *Καθημερινή*, 1.11.2022).

Πέραν όμως όλων των πιο πάνω, τα Σκόπια παραβιάζουν καθημερινά τη Συμφωνία των Πρεσπών διεκδικώντας την αποκλειστικότητα για τους όρους «Μακεδόνας» και «μακεδονικό», όπως επίσης διεκδικώντας τη μακεδονική αρχαιότητα αλλά και ελληνικό έδαφος μέχρι τη Χαλκιδική. Μα φυσικά θα τους ανοίξει η όρεξη. Όταν είσαι πολύ ισχυρότερος από αυτούς σε όλους τους τομείς και ωστόσο υποχωρείς και τους χαρίζεις όλα αυτά που αναφέρθηκαν πιο πάνω, επόμενο είναι να θέλουν να διεκδικήσουν ακόμα περισσότερα. Έτσι, οι παραβιάσεις τής έτσι και αλλιώς επαίσχυντης Συμφωνίας των Πρεσπών έχουν φτάσει αυτή τη στιγμή τις τριακόσιες δεκατέσσερις (314). Αυτό βάσει στοιχείων που διαθέτουμε στην Επιτροπή Ελληνισμού³ και συγκεκριμένα στο παρατηρητήριο παραβιάσεων της Συμφωνίας των Πρεσπών.

Παρά τις συνεχείς παραβιάσεις της συμφωνίας από τα Σκόπια, οι ελληνικές κυβερνήσεις μέχρι τώρα σέβονται αυτήν τη συμφωνία και την τηρούν μέχρι κεραίας. Μάλιστα, η σημερινή κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη δήλωσε ότι προτίθεται να περάσει από τη Βουλή τα τρία μνημόνια ή πρωτόκολλα συνεργασίας Ελλάδος

3. <https://www.epitropiellinismou.gr/post/499>.

- Σκοπίων που απορρέουν από αυτήν τη συμφωνία.

Μέχρι και ο πρώην πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος, ο οποίος είχε υπογράψει χωρίς καμία καθυστέρηση τη Συμφωνία των Πρεσπών, σε άρθρο⁴ του κρούει τον κώδωνα του κινδύνου. Σε αυτό, λοιπόν, το άρθρο, ο κ. Παυλόπουλος προτρέπει την ελληνική κυβέρνηση να είναι πολύ προσεκτική λόγω των παραβιάσεων της συμφωνίας από τα Σκόπια και σε καμία περίπτωση να μην κυρώσει τα πιο πάνω τρία πρωτόκολλα συνεργασίας. Επίσης, αναφέρει ότι σε περίπτωση που κερδίσει τις επόμενες εθνικές εκλογές το υπερεθνικιστικό σκοπιανό κόμμα VMRO-DPMNE, που ήδη βρίσκεται σε μεγάλη άνοδο, και θέσει ως γραμμή του την αμφισβήτηση της Συμφωνίας των Πρεσπών, τότε η Ελλάδα θα πρέπει να επιδιώξει την καταγγελία ή αποχώρηση ή αναστολή εφαρμογής ή ακόμα και τη λήξη της Συμφωνίας των Πρεσπών, στηριζόμενη στα άρθρα 56 και 60 της Σύμβασης της Βιέννης. Επομένως, σύμφωνα με την άποψη του κ. Παυλόπουλου, δηλαδή ενός νομικού, ακαδημαϊκού και τέως προέδρου Δημοκρατίας, η Συμφωνία των Πρεσπών ακυρώνεται.

Βέβαια, την πιθανότητα να ακυρωθεί η Συμφωνία των Πρεσπών δεν την ακούσαμε ποτέ από υπουργούς της κυβέρνησης της ΝΔ. Ο υπουργός Εξωτερικών κ. Νικόλαος Δένδιας τη σεβάστηκε –και συνεχίζει να τη σέβεται– και την εφαρμόζει κατά γράμμα. Δεν είναι λίγες οι φορές όπου στελέχη της ΝΔ έχουν τονίσει ότι η

4. <https://www.constitutionalism.gr/oi-prosfates-politikes-exelixeis-stin-voreia-makedonia/>.

Συμφωνία των Πρεσπών δεν ακυρώνεται. Ωστόσο, σχετικά με τη Συμφωνία Τουρκίας - Λιβύης (τουρκολιβνικό σύμφωνο) έσπευδαν να τονίσουν ότι ακυρώνεται και ότι θα καταβάλουν κάθε προσπάθεια προκειμένου αυτή να ακυρωθεί. Χαρακτηριστικά ο κ. Δένδιας χαρακτήρισε τη Συμφωνία Τουρκίας - Λιβύης «παντελώς αγεωγράφητη». Σε άρθρο μου φυσικά συμφώνησα μαζί του σχετικά με το τουρκολιβνικό σύμφωνο, το οποίο είναι απαράδεκτο, όμως του θύμισα ότι και η Συμφωνία των Πρεσπών είναι «παντελώς ανιστόρητη». Δεν μπορεί κάποιος από τη μία, όταν συζητάμε για τη Συμφωνία των Πρεσπών, να ισχυρίζεται ότι οι συμφωνίες δεν ακυρώνονται, και από την άλλη, όταν συζητάμε για τη Συμφωνία Τουρκίας - Λιβύης να ισχυρίζεται ότι οι συμφωνίες ακυρώνονται. Αν ακυρώνεται η μία, τότε ακυρώνεται και η άλλη.

Σε αυτό το σημείο αξίζει να θυμηθούμε ότι τον Ιανουάριο του 2019, κατά τη συζήτηση της Συμφωνίας των Πρεσπών στη Βουλή, ο κ. Κυριάκος Μητσοτάκης είχε πει ότι εάν γίνει πρωθυπουργός δεν θα απεμπολήσει το δικαίωμα της Ελλάδας να βάλει βέτο στη διαδικασία ένταξης των Σκοπίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ότι η καρδιά του προβλήματος βρίσκεται στο γεγονός ότι με τη Συμφωνία των Πρεσπών δόθηκαν στα Σκόπια η «μακεδονική ταυτότητα» και η «μακεδονική γλώσσα». Μόλις όμως έγινε πρωθυπουργός, δεν άσκησε ούτε βέτο ούτε έκανε κάτι για τη «μακεδονική ταυτότητα» και τη «μακεδονική γλώσσα». Αυτά για να μην ξεχνιόμαστε.

Αυτοί που υπέγραψαν τη Συμφωνία των Πρεσπών

και την επικύρωσαν στη Βουλή ουσιαστικά ξεπούλησαν τη Μακεδονία, την ιστορία μας, τη μακεδονική ταυτότητά μας. Θα μπορούσαν να είχαν ξεπουλήσει τις περιουσίες τους. Κανείς από εμάς εδώ δεν νομίζω να είχε πρόβλημα εάν ξεπουλούσαν ο κ. Κοτζιάς, ο κ. Τσίπρας και οι υπόλοιποι τις περιουσίες τους. Ας ξεπουλούσαν τα σπίτια τους, τα χωράφια τους. Ας ξεπουλούσαν μέχρι και τα παιδιά τους και τους γονείς τους! Αλλά τη Μακεδονία, τη μακεδονική ταυτότητα, τη μακεδονική γλώσσα, την ιστορία μας δεν είχαν κανένα δικαίωμα να τις ξεπουλήσουν! Θα πρέπει να πάρουν την απάντηση, θα πρέπει να πληρώσουν για αυτό που έκαναν και ο τρόπος μέσω του οποίου θα πληρώσουν είναι πολιτικός. Θα πρέπει να τελειώσουν και οι ίδιοι πολιτικά και η συμφωνία που έχουν υπογράψει και επικυρώσει, η οποία για εμένα είναι κουρελόχαρτο και πρέπει να πάει στα σκουπίδια!

Ορισμένοι λένε ότι κάποια στιγμή τα Σκόπια θα διαλυθούν και έτσι θα απαλλαγούμε από τη Συμφωνία των Πρεσπών. Προσωπικά έχω διαφορετική άποψη, γιατί ακόμα και να διαλυθούν τα Σκόπια θα υπάρχουν οι Σκοπιανοί της διασποράς, οι οποίοι θα λένε ότι είναι Μακεδόνες επειδή Έλληνες υπέγραψαν και τους παραχώρησαν τη συγκεκριμένη ταυτότητα, τη μακεδονική ταυτότητα. Επομένως, πρέπει πάση θυσία η συμφωνία αυτή να ακυρωθεί από την Ελλάδα. Πρέπει οπωσδήποτε να πάρουμε πίσω την υπογραφή μας ως χώρα. Επειγόντως!

Μία συμβουλή προς όλους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες. Μην τηρείτε τη Συμφωνία των Πρεσπών. Ούτε η ίδια η Συμφωνία των Πρεσπών προβλέπει υποχρέωση

εφαρμογής της από τους πολίτες, παρά μόνο από τις κρατικές οντότητες ή τις οντότητες που χρηματοδοτούνται από το κράτος. Για εμάς, το κρατίδιο βορείως της Ελλάδας και δυτικά της Βουλγαρίας λέγεται Σκόπια και οι κάτοικοί του Σκοπιανοί. Η Μακεδονία είναι μόνο μία και είναι ελληνική, είναι η Μακεδονία που όλοι γνωρίζουμε και βρίσκεται εντός της ελληνικής επικράτειας. Όσο για τους Μακεδόνες, αυτοί είναι μόνο Έλληνες και η μακεδονική γλώσσα είναι ελληνική διάλεκτος, από τα βάθη της αρχαιότητας μέχρι σήμερα.

Το σύνθημά μας είναι «*Αντίσταση και Αγώνας κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών*». Το κάνουμε πράξη καθημερινά και με αυτόν τον τρόπο δηλώνουμε ότι η Μακεδονία, η μακεδονική ταυτότητα και η μακεδονική γλώσσα για εμάς είναι μόνο ελληνικές και δεν σχετίζονται ούτε με τους Σλάβους Σκοπιανούς ούτε με την ιστορία τους. Αυτήν τη φράση μαζί με τον αιματοβαμμένο αετό της μακεδονικής σημαίας του Πισοδερίου τη χρησιμοποιούμε και σε αφίσες που αναρτούμε ώστε να αφυπνίζουμε τους συμπολίτες μας. Στην Επιτροπή Ελληνισμού κάνουμε προσπάθεια ανέγερσης μνημείων με τη φράση «*Αντίσταση και Αγώνας κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών*», η οποία θα συνοδεύεται από τον αιματοβαμμένο αετό που αναφέρθηκε πιο πάνω και που είναι το σύμβολο του αγώνα μας κατά αυτής της συμφωνίας.

Λόγω της καταγωγής μου από τη Δράμα, προσπαθώ να πείσω τους τοπικούς άρχοντες να δώσουν άδεια για την ανέγερση αυτού του μνημείου στην πόλη μας ή σε κάποιο από τα χωριά του Νομού. Τα έξοδα της ανέγερσης του μνημείου θα τα καλύψει η Επιτροπή Ελληνι-

σμού, απλά ο Δήμος ή η Περιφέρεια θα μας δώσει την άδεια της ανέγερσης. Και χαίρομαι ιδιαίτερος που σήμερα παρευρίσκονται αιρετοί εκπρόσωποι δημοτικών και περιφερειακών παρατάξεων σε αυτήν την αίθουσα και ενημερώνονται για την ιδέα του μνημείου. Θα χαρώ πολύ να βρεθούν ευήκοα ώτα και το μνημείο αυτό να γίνει πραγματικότητα στη Δράμα. Άλλωστε, δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι οι δημοσκοπήσεις έδειξαν ότι το 70% των Ελλήνων έχει ταχθεί κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών. Αυτό είναι ένα τεράστιο ποσοστό του ελληνικού λαού, το οποίο οι κυβερνώντες είτε σε κεντρικό είτε σε τοπικό επίπεδο θα πρέπει να σεβαστούν. Εφόσον έχουμε δημοκρατία, θέλουμε και εμείς, που ανήκουμε σε αυτό το 70% των Ελλήνων και των Ελληνίδων να εκφραστούμε με την ανέγερση του πιο πάνω μνημείου σε δημόσιο χώρο, δηλώνοντας την αντίθεσή μας προς τη Συμφωνία των Πρεσπών. Ελπίζω να πετύχουμε να το ανεγείρουμε και θα είναι προς τιμήν αλλά και προς όφελος αυτών που θα επιτρέψουν να ανεγερθεί. Και αυτό επειδή θεωρώ ότι όποιος τοπικός άρχοντας επιτρέψει την ανέγερση του συγκεκριμένου μνημείου θα ενισχυθεί πολιτικά, αφού όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, ο λαός στη συντριπτική πλειονότητά του συμφωνεί με αυτό το εγχείρημα.

Πράγματι, σε όλο το ιδεολογικό φάσμα υπάρχουν δυνάμεις που έχουν ταχθεί κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών. Όσο και αν προσπαθούν οι λίγοι υποστηρικτές της να λερώσουν όσους από εμάς είμαστε πολέμιοι αυτής της συμφωνίας, αποκαλώντας μας «ακροδεξιούς», «φασίστες» κ.λπ., δεν θα το καταφέρουν. Τους

ενημερώνω, λοιπόν, ότι υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις και πολιτικοί από την πατριωτική αριστερά μέχρι την εθνικιστική δεξιά, οι οποίοι θεωρούν ότι η Συμφωνία των Πρεσπών είναι προδοσία, πρέπει να ακυρωθεί και αυτοί που την υπέγραψαν και την επικύρωσαν να τιμωρηθούν.

Μέσα από την Επιτροπή Ελληνισμού είμαστε σε επικοινωνία και συνεργασία με διάφορους φορείς από όλους τους ιδεολογικούς χώρους και έχουμε βρει τον κοινό παρονομαστή ο οποίος μας επιτρέπει να προχωρήσουμε σε δράσεις όχι μόνο αναφορικά με το Σκοπιανό θέμα αλλά και με τα υπόλοιπα εθνικά θέματα της Ελλάδας.

Κάποιοι μου λένε ότι η Συμφωνία των Πρεσπών δεν ακυρώνεται και ότι χάνω τον χρόνο μου σε αυτόν τον αγώνα και ουσιαστικά γίνομαι γραφικός κυνηγώντας το αδύνατο. Για το αν ακυρώνεται η συγκεκριμένη συμφωνία ή όχι, μπορεί να ανατρέξει κάποιος σε αυτά που είπα πριν, όπου γίνεται αναφορά σχετικά με την ακύρωσή της και φυσικά μπορεί να ανατρέξει σε περιπτώσεις συμφωνιών που έχουν ήδη ακυρωθεί, υπάρχουν αρκετές τέτοιες διεθνώς.

Εγώ όμως θα ήθελα να τοποθετηθώ λίγο διαφορετικά στο αν μπορεί να ακυρωθεί ή όχι. Θυμίζω ότι με την Εθνεγερσία του 1821 κάποιοι ξυπόλυτοι Έλληνες ξηλώσαν την Οθωμανική Αυτοκρατορία. Τώρα εμείς θέλουμε να ακυρώσουμε μια συμφωνία. Ποιο είναι πιο δύσκολο, να ξηλώσεις μια αυτοκρατορία ή να ακυρώσεις μια συμφωνία; Δώστε εσείς την απάντηση. Βλέπω ότι όλοι συμφωνείτε ότι δυσκολότερο είναι να ξηλώσεις

μα αυτοκρατορία. Πράγματι. Αυτό πάντως το πέτυχαν οι πρόγονοί μας, οι επαναστάτες του '21. Εμείς τώρα έχουμε ευκολότερη δουλειά. Πρέπει απλά να ακυρώσουμε μια συμφωνία. Και συγκεκριμένα, τη Συμφωνία των Πρεσπών όχι μόνο θα την ακυρώσουμε, αλλά θα την πετάξουμε στα σκουπίδια γιατί ως κουρελόχαρτο που είναι, εκεί πρέπει να βρίσκεται!

Σας ευχαριστώ και εύχομαι καλό αγώνα σε όλους μας!

Η ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΝΙΝΑΣ ΓΚΑΤΖΟΥΛΗ ΣΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ

Εκπρόσωπε του Μητροπολίτη Δράμας, π. Αρχιεπίσκοπε Ασκάλωνος του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων κ. Νικηφόρε, αντιπρόεδρε του Ελληνοαμερικανικού Εθνικού Συμβουλίου κ. Παναγιώτη Μπαλτατζή, πρόεδρε του συλλόγου Δυτικομακεδόνων Νομού Καβάλας κ. Αλέξη Γούλα, λόγω της καταγωγής μου από τη Δυτική Μακεδονία πρέπει να τιμήσω και εσάς. Καλησπέρα σε όλους σας αγαπητοί μου, κυρίες και κύριοι.

Χαίρομαι που βρίσκομαι εδώ ανάμεσά σας σήμερα. Τον Γιάννη Αμπατζόγλου τον είχα πρωτοδεί σε μία κλειστή συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στη Θεσσαλονίκη στις 25 Ιουλίου 2018 και είχε αντικείμενο τους τρόπους αντίδρασης κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών, όμως είχα την ευκαιρία να τον γνωρίσω καλύτερα στο δεύτερο συλλαλητήριο που έγινε στην Αθήνα, στο Σύνταγμα. Εκεί, ο Γιάννης ήταν αεικίνητος προσφέροντας βοήθεια σε όποιον χρειαζόταν περίθαλψη ύστερα από τον πόλεμο των χημικών που υποστήκαμε. Επίσης, συναντηθήκαμε στο Πισοδέρι το 2019, όπου έλαβα μέρος στην παρουσίαση του πρώτου του βιβλίου, όπως ήμασταν μαζί και στο συλλαλητήριο στη Θεσσαλονίκη κατά τη διάρκεια της ΔΕΘ τον Σεπτέμβριο του 2019.

Αγαπητές κυρίες και αγαπητοί μου κύριοι, εγώ δεν θα σας μιλήσω για καμιά συμφωνία και ούτε θα αναφερθώ στις εκατοντάδες παραβιάσεις της συμφωνίας

από τη σκοπιανή πλευρά. Θα σας μιλήσω όμως, μέσω της προσωπικής μου εμπειρίας, παρακολουθώντας αδιαλείπτως αυτά που γίνονταν και που κατέγραφα σε μελέτες με θέμα τη σκοπιανή προπαγάνδα στο εξωτερικό αλλά και εντός Ελλάδας, που είχα κάνει αρκετά χρόνια πριν για την Παμμακεδονική Ένωση Αμερικής. Γιατί θα πάω τόσο παλιά πίσω; Διότι εδώ που βρισκόμαστε τώρα, αυτή η τραγική κατάσταση την οποία αντιμετωπίζουμε δεν ήλθε ξαφνικά, πήρε καιρό, πήρε χρόνια. Οφείλω να τονίσω ότι πρόκειται για μία πολύ καλά χρηματοδοτούμενη και άψογα οργανωμένη προπαγάνδα, στην οποία, πέρα από το επίσημο κράτος των Σκοπίων εμπλέκονται σημαντικότετοι παράγοντες της διεθνούς πολιτικής σκηνής, πολύ πιο επίφοβοι. Είναι δε χαρακτηριστικό ότι, κατά την τελευταία δεκαετία, κύριο εργαλείο για την προώθησή της υπήρξε ένα πανίσχυρο πλέγμα από αλληλοστηριζόμενες Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, κάποιες εκ των οποίων χρηματοδοτήθηκαν αποκάλυπτα από σκοτεινά κέντρα.

Ας εξετάσουμε όμως μερικές περιπτώσεις ανθρώπων και φορέων που εκουσίως ή ακουσίως –λόγω μη επαρκούς ενημέρωσης– έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης του σκοπιανού αναθεωρητισμού:

1) Ελληνικό Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι.

Το Ελληνικό Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι προπαγανδίζει την ύπαρξη «μακεδονικής», «τουρκικής» και «αλβανικής» μειονότητας στην Ελλάδα. Οι εκθέσεις του, που θα μπορούσαν να χαρακτηρι-

στούν τουλάχιστον «αμφιλεγόμενες», αποστέλλονται σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς και ανακυκλώνονται από τα ΜΜΕ, καλλιεργώντας την αντίληψη ότι ολόκληρος ο ελλαδικός χώρος, από την Πελοπόννησο μέχρι τη Φλώρινα, κατοικείται από εκατοντάδες χιλιάδες «μειονοτικούς Μακεδόνες», «Αλβανούς» και «Τούρκους», τα δικαιώματα των οποίων καταπατώνται. Στην ιστοσελίδα του Ελληνικού Παρατηρητηρίου των Συμφωνιών του Ελσίνκι αναφέρεται ρητώς, ανάμεσα στους χρηματοδότες του, η σκοπιανή οργάνωση «Macedonian Human Rights Movement of Canada», με πρόεδρο τον Bill Nicholov.

Ο κύριος Nicholov σε δημόσιο φόρουμ συζητήσεων, τον Οκτώβριο του 1998, έγραψε τα εξής: *«Η Ελλάδα θα χάσει τη Μακεδονία του Αιγαίου από τους Μακεδόνες, τη Θράκη και την Κύπρο από την Τουρκία και την Ήπειρο από την Αλβανία. Τι θα απομείνει τελικά σε σας τους δήθεν Έλληνες; Ο μικρός σας βράχος που ονομάζεται Αθήνα, η οποία είναι 50% αλβανική.*

Η Μακεδονία για τους Μακεδόνες!»

2) Η Felice Gaer, επίτροπος των ΗΠΑ στην Επιτροπή του Διεθνούς Οργανισμού Θρησκευτικής Ελευθερίας του OSCE, υποβάλλοντας την εισήγησή της επί Εθνικών Μειονοτήτων, στη Βαρσοβία, την 28η Σεπτεμβρίου 2005, ανέφερε τα εξής για τις μειονότητες στην Ελλάδα: *«Η κακομεταχείριση των εθνικών μειονοτήτων των Τούρκων, Αλβανών και Μακεδόνων αποτελεί θέμα ανησυχίας για τις Ηνωμένες Πολιτείες...»*

Επίσης, στο βιβλιαράκι πληροφοριών το οποίο παρέ-

χεται στους Αμερικανούς στρατιώτες από το Αμερικανικό Υπουργείο Αμύνης, υπάρχει αυτός ο χάρτης: A field-Ready Reference Publication, November 1999 DOD-2630-MK-00 MAKEDONIA - The Former Yugoslav Republic of Macedonia (FYROM) σελ. 22. Εκεί, προσδιορίζει την ελληνική Μακεδονία ως «*Κατεχόμενο Μακεδονικό Έδαφος*» αφού τις περιοχές που φαίνονται στον χάρτη –και στις οποίες συμπεριλαμβάνεται και η ελληνική Μακεδονία– τις αναφέρει με τον όρο «*Occupied Macedonian Territories*», δηλαδή «*Κατεχόμενα Μακεδονικά Εδάφη*» (βλέπε σελ. 77).

3) Η *Εγκυκλοπαίδεια Britannica*, στις εκδόσεις του 2003-2004, και στον δίσκο ο οποίος συνοδεύει τις εκδόσεις, αναφέρει τις εξής στατιστικές για τις προαναφερθείσες μειονότητες στην Ελλάδα:

Εθνική σύνθεση:

Έλληνες:	90,4% – 9.944.000
Μακεδόνες:	1,8% – 198.000
Αλβανοί:	1,5% – 165.000
Τούρκοι:	1,4% – 154.000
Πομάκοι:	0,9% – 99.000
Ρομά (Αθίγγανοι):	0,8% – 88.000
Άλλοι:	3,2% – 352.000

Η Παμμακεδονική Ένωση Αμερικής απευθύνθηκε με ηλεκτρονική επιστολή προς την *Εγκυκλοπαίδεια*, επισημαίνοντας μερικές πραγματικότητες. Με σαφήνεια αναφέρεται στην επιστολή αυτή πως οι διεθνείς συνθήκες δεν αναφέρουν πουθενά την ύπαρξη εθνικών μειονοτήτων στον ελλαδικό χώρο, γι' αυτό και η ελλη-

νική κυβέρνηση δεν αναγνωρίζει τέτοιες. Η ίδια αναφορά επαναλαμβάνεται από τη CIA των ΗΠΑ. Οι στατιστικοί πίνακες της *Εγκυκλοπαίδειας Britannica* δεν απεικονίζουν ούτε τη νομική ούτε την ιστορική πραγματικότητα του θέματος. Η Ελλάδα και η Τουρκία υπέγραψαν συμφωνία σχετικά με την ανταλλαγή των ελληνικών ορθόδοξων και μουσουλμανικών πληθυσμών, στις 30 Ιανουαρίου 1923, η οποία συμφωνία ενσωματώθηκε στη Συνθήκη της Λωζάνης, την 25η Ιουλίου 1923. Η Συνθήκη δεν αναγνωρίζει εθνική τουρκική μειονότητα εντός των ελληνικών συνόρων.

Όπως φαίνεται από τα προαναφερθέντα, η επίτροπος των ΗΠΑ στο OSCE, καθώς και η *Εγκυκλοπαίδεια Britannica* δεν έλαβαν τις πληροφορίες τους ούτε από την επίσημη ελληνική κυβέρνηση ούτε από άλλη επίσημη πηγή. Εμείς αναρωτιόμαστε, ποια είναι τελικά η προέλευση όλων αυτών των στατιστικών;

4) Μελέτες ατόμων που ανήκουν στο ελληνικό ίδρυμα χάραξης εξωτερικής πολιτικής, ΕΛΙΑΜΕΠ. Παραθέτω ενδεικτικά τους εξής 2 τίτλους:

α) «Περιοχές, Μειονότητες και Ευρωπαϊκή Πολιτική: Μια αριστουργηματική εισήγηση για τους Τούρκους Μουσουλμάνους Δυτικής Θράκης», όπου οι ερευνήτριες του ΕΛΙΑΜΕΠ, Σία Αναγνωστοπούλου και Άννα Τριανταφυλλίδου αναφέρουν:

«Παρά τις γενναιόδωρες εκπαιδευτικές και θρησκευτικές παροχές, μετά το 1974, οι ελληνικές κυβερνήσεις επιδίωξαν να περιορίσουν τα κοινωνικο-οικονομικά δικαιώματα της μειονότητας, ως συνέπεια της τουρ-

κικής εισβολής στην Κύπρο, θεωρώντας την παρακλάδι της Τουρκίας...»

Σε μια άλλη μελέτη τους για τα Σκόπια, οι Τριανταφυλλίδου, Καλλονή και Μικράκη αναφέρουν: «...στα Βαλκάνια, όπου τα έθνη γίνονται αντιληπτά με εθνικούς όρους, τα κράτη που σχηματίστηκαν κατόπιν της πτώσεως της οθωμανικής αυτοκρατορίας έπασχαν από μεγάλες παραισθήσεις, δηλαδή ότι αντιπροσώπευαν εθνικά ομοιογενείς κοινωνίες... Οι μειονότητες στην Ελλάδα δοκιμάστηκαν με πάμπολλα μέτρα καταπιέσεων που ποικίλλουν από την καταστολή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις ακραίες καταστάσεις όπως συλλογική αποβολή και γενοκτονία».

Με άλλα λόγια, οι συγκεκριμένες ερευνήτριες όχι μόνον αναπαράγουν τις θέσεις εχθρικών προς την Ελλάδα χωρών, αλλά προχωράνε και ένα βήμα παραπέρα, καταγγέλλοντας επί λέξει τη χώρα μας για γενοκτονία. Αυτό το ίδρυμα δεν είναι ταγμένο στην προάσπιση των ελληνικών εθνικών συμφερόντων.

5) Η περίπτωση της δρος Riki Van Boeschoten.

Το 1993, η δρ Boeschoten, που δίδασκε στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, με τη δρα Heleen van der Minne (και οι δυο τους Ολλανδές) επισκέφτηκαν περιοχές της δυτικής Μακεδονίας και έκαναν μια μελέτη με τίτλο, «Γλώσσες Μειονοτήτων στην Περιοχή της Φλώρινας και της Αριδαίας».

Γράφουν: «Στην περιοχή αυτή της Φλώρινας και της Αριδαίας, εκτός από τη δεσπόζουσα γλώσσα, χρησιμοποιούνται οι εξής επίσης γλώσσες: η μακεδονική, η βλά-

χικη (συγγενής της ρουμανικής), τα αρβανίτικα (συγγενής της αλβανικής), τα τούρκικα, τα ρομ και η ποντιακή διάλεκτος».

Ας παραβλέψουμε το γεγονός πως τα βλάχικα, τα αρβανίτικα και τα ποντιακά είναι άμεσα συνυφασμένα με την ελληνική κουλτούρα και τον πολιτισμό του Ρωμαϊκού και δεν αντιπροσωπεύουν κανενός είδους μειονοτικές ομάδες, η αναφερόμενη «μακεδονική» γλώσσα ποια είναι; Ποιοι είναι αυτοί οι «Μακεδόνες» που αποτελούν μειονότητα ανάμεσα σε δύομισι εκατομμύρια Μακεδόνες; Και ποιους εννοούν άραγε ως τουρκόφωνες μειονοτικές ομάδες της Μακεδονίας; Τους Έλληνες επιζώντες του ελληνικού ολοκαυτώματος στη Μικρά Ασία; Και έτσι οι ερευνήτριες, οι οποίες δεν είναι καν γλωσσολόγοι, παρουσίασαν ως μειονότητες τους δίγλωσσους Έλληνες της Φλώρινας, στα επίσημα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και τώρα μπορεί κάλλιστα το Helsinki Monitor, ή κάθε οργανισμός που δήθεν προστατεύει μειονοτικά δικαιώματα, να σέρνει τη χώρα μας σε διάφορα διεθνή δικαστήρια για παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Όπως είδαμε τώρα τελευταία αναγνωρίστηκε επίσημα ο Σύλλογος Μακεδονικής Γλώσσας στη Φλώρινα... Επιπλέον, με τι στοιχεία ισχυρίζεται η κυρία Boeschoten ότι υπάρχει μειονότητα «μακεδονόφωνων» στην Ελλάδα, η οποία μάλιστα ανέρχεται σε 150.000 βάσει της μελέτης της; Αρκεί η σύντομη επίσκεψη σε 70 μόλις χωριά, με πληθυσμό ελάχιστο, ντόπιων και προσφύγων, για να στηρίξει τις «στατιστικές» της; Και εδώ μπορεί ακόμα να τεθεί το ερώτημα: γιατί ειδικά η περιοχή της Φλώρινας; Άλλες περιοχές της Ελλάδος δεν προσέφεραν στις δυο

ερευνήτριες δυνατότητες μελέτης τοπικών διαλέκτων; Γιατί τόσο ενδιαφέρον για αυτόν τον συγκεκριμένο χώρο στα ελληνο-σκοπιανά σύνορα;

Ο συνεργάτης της κυρίας Boeschoten, δρ Loring Danforth, που διδάσκει στο Κολλέγιο Bates της Πολιτείας Maine στις ΗΠΑ, έχει γράψει ανθελληνικά συγγράμματα, παίρνοντας τις θέσεις των Σκοπιανών. Στην προσπάθεια μάλιστα της Παμμακεδονικής Ένωσης Αμερικής να υιοθετηθεί ψήφισμα από την Πολιτεία του Τέξας υπέρ της ελληνικότητας της Μακεδονίας, ο εν λόγω ακαδημαϊκός πρωτοστάτησε αναφέροντας τα εξής στην εφημερίδα *Texas Observer*:

«Τα αποδεικτικά στοιχεία μεταξύ μελετητών της ιστορίας δηλώνουν ακριβώς το αντίθετο από αυτό που δηλώνεται στο ψήφισμα πως οι αρχαίοι Μακεδόνες ήταν Έλληνες. Το HR107 με ενοχλεί ιδιαίτερα ως μελετητή, όχι μόνο λόγω των ιστορικών ανακρίβειών, αλλά επειδή πολιτικοποιεί περαιτέρω τις εντάσεις μεταξύ Ελλάδας και Δημοκρατίας της Μακεδονίας».

Θέλω να σας πληροφορήσω πως το Ψήφισμα HR107, παρά τις αντιδράσεις της σκοπιανής διασποράς και τις εισηγήσεις του προαναφερθέντος «ακαδημαϊκού», υιοθετήθηκε από την Πολιτεία του Τέξας. Η δράση των δύο ακαδημαϊκών συνεχίστηκε, και μάλιστα στην Ελλάδα.

6) Τον Μάιο 2005, έγινε ένα συνέδριο στο Βουκουρέστι της Ρουμανίας από τη γερμανικής προελεύσεως Μη Κυβερνητική Οργάνωση «Ομοσπονδιακή Ένωση Ευρωπαϊκών Εθνοτήτων», που φέρει το ακρώνυμο (FUEN).

Η τρίτη παράγραφος της αποφάσεώς τους έχει ως εξής:

«Η Αλβανία και η Ελλάδα θα πρέπει να αναγνωρίσουν τους Αρωμάνους σαν την μεγαλύτερη μειονότητα στο Σύνταγμά τους, να κάνουν απογραφή του πληθυσμού, να αλλάξουν τον νόμο περί πολιτικών κομμάτων και να προσφέρουν στους Αρωμάνους το δικαίωμα να εκπέμπουν στο Εθνικό Ραδιοφωνικό Δίκτυο και τηλεόραση, στην Αλβανία και Ελλάδα, με δικαίωμα να σχηματίσουν τοπικές διοικητικές μονάδες Αρωμάνων επιθυμούντων ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ (πολιτισμική ή ΕΔΑΦΙΚΗ)».

Σ' αυτό το σημείο θέλω φυσικά να αναφέρω πως η Ελλάδα δεν εκπροσωπήθηκε από καμιά Ελληνική Ένωση Βλάχων. Έλαβε όμως μέρος στο προαναφερθέν συνέδριο το Ουράνιο Τόξο!

7) Το Κέντρο Έρευνας Μειονοτικών Ομάδων (ΚΕΜΟ).

Πρόκειται για μια ακόμη Μη Κυβερνητική Οργάνωση, που αγωνίζεται για την ανάδειξη μειονοτικών ομάδων στην Ελλάδα. Μεταξύ των στελεχών του συγκαταλέγονται πρόσωπα που έπαιξαν καιρίο ρόλο στη χάραξη της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής την τελευταία δεκαετία και μάλιστα από θέσεις-κλειδιά στον ελληνικό κρατικό μηχανισμό. Αξίζει να σημειωθεί πως οι εκπρόσωποι της τοπικής αυτοδιοίκησης των Βλαχοχωριών είχαν ήδη καταγγείλει το ΚΕΜΟ για προσπάθεια ανάδειξης ανύπαρκτων μειονοτήτων. Ένα από τα μέλη του ΚΕΜΟ, ο δρ Thede Kahl, πολιτικός γεωγράφος, έλαβε μία αυστηρότατη επιστολή από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Βλάχικων Πολιτιστικών Σωματείων. Ο πρόεδρος και

ο γραμματέας της Ομοσπονδίας, κύριοι Κωνσταντίνος Αδάμ και Ηρακλής Χασιώτης, διαμαρτυρούμενοι για τη δράση του προαναφερθέντος επιστήμονα, επισήμαναν:

«Ο κ. Thede Kahl προσπαθεί, για λόγους που δεν καταλαβαίνουμε, να πείσει τους Έλληνες Βλάχους να αισθανθούν λιγότερο υπερήφανοι για τον μεγάλο αριθμό Βλάχων ενεργετών και ηρώων των οποίων η συνεισφορά προς την πατρίδα μας ήταν τεράστια. Αναρωτιόμαστε γιατί αυτή η αρνητική έμφαση; Θεωρεί μήπως ότι, μ' αυτόν τον τρόπο, η συμβολή των Βλάχων μικραίνει την ιστορική, πολιτιστική και πολιτική εξέλιξη της ελληνικής πραγματικότητας;»

Ο δρ Τσιτσελίκης είναι και αυτός μέλος του ΚΕΜΟ, το οποίο, σύμφωνα με άρθρο του Καρκαγιάννη της Καθημερινής, χρηματοδοτείται μεταξύ άλλων και από την ελληνική πολιτεία. Στη μελέτη του «Υπηρευτικότητα στην Ελλάδα - Προκλήσεις του Παρόντος για Μελλοντικές Αλλαγές», καταγγέλλει, με έναν δήθεν επαναστατικό και σίγουρα άκρως ελκυστικό για τη νεολαία λόγο, τη μονολιθικότητα της ελληνικής πολιτείας. Ο κ. Τσιτσελίκης χαρακτηριστικά αναφέρει:

«Η μαθητιώσα νεολαία των μεταναστών στην Ελλάδα επιβάλλεται να μάθει τη γλώσσα και τον κυρίαρχο ελληνικό πολιτισμό... Αντίθετα, υπάρχει μια συνολική απουσία της εκμάθησής της γλώσσας και θρησκείας τους ή ακόμα και η ύπαρξη του πολιτισμού τους σ' αυτούς και στους Έλληνες συμμαθητές τους. Αυτή η κατάσταση διαιρεί τις πολιτισμικές αξίες και παρατηρείται επικράτηση του κυρίαρχου ελληνικού στοιχείου πέτρα κάθε μεταναστευτικής κουλτούρας».

«Η διπλή υπηκοότητα, Ελληνική και Μακεδονική, συνιστά ακόμα μείζον πολιτικό ζήτημα για την ελληνική κυβέρνηση, η οποία συνεχώς αρνείται το δικαίωμα της επιστροφής και της απόκτησης της ελληνικής υπηκοότητας σε πρόσφυγες “Μακεδονικής προέλευσης”».

8) Γνωρίζετε, αγαπητοί μου συμπατριώτες, ότι το Κέντρο Δημοκρατίας και Συμφιλίωσης στη Νοτιοανατολική Ευρώπη εδρεύει στη Θεσσαλονίκη; Πρώτος πρόεδρος αυτής της οντότητας ήταν ο Μάθιου Νίμιτς, ο ειδικός μεσολαβητής του ΟΗΕ για το θέμα της ονομασίας των Σκοπίων. Η πρώτη δουλειά που ανέλαβε αυτή η ΜΚΟ ήταν η έκδοση τεσσάρων βιβλίων Κοινής Ιστορίας των Βαλκανικών χωρών, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδος. Τα προαναφερθέντα βιβλία, υποτίθεται ότι θα επιφέρουν «ισορροπία», «αντικειμενικότητα» και «συμφιλίωση» στα Βαλκάνια, θεωρία συζητήσιμη, δεδομένου ότι προωθούν λανθασμένες απόψεις και ερμηνείες. Αμφισβητούν δε ανοιχτά την ελληνική εθνοπολιτιστική διάσταση και ιστορική συνέχεια της Μακεδονίας και προπαγανδίζουν την ύπαρξη ξεχωριστής, δήθεν μακεδονικής, εθνικής οντότητας. Ωραιοποιούν δε την Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Παραθέτω χαρακτηριστικά ένα σκοπιανό «ποίημα» που δημοσιεύεται στα εν λόγω βιβλία για την «εμπέδωση» της «μακεδονικής ταυτότητας» στους μαθητές, υπό τον τίτλο «Οι ιστορικές ρίζες του Μακεδονικού Έθνους - Gjorgj Pulevski» (σελ. 107-108).

«Η προγονική μας γη είναι αυτό το μέρος το τόσο αγαπητό στους “Μακεδόνες”. Ήταν ένα βασίλειο με

βασιλιά τον Φίλιππο. Μία αρχαία Αυτοκρατορία του Αλέξανδρου του Τσάρου. Ο Μακεδόνας Τσάρος μας, γνωστός σε όλη την υφήλιο ως Αλέξανδρος ο Μέγας. Άφησε την Αυτοκρατορία του στη βαλκανική Χερσόνησο σε όλους τους Σλάβους Ορσείβιους...

Οφείλουμε να αγαπάμε την προγονική μας γη. Είναι το δικό μας, αρχαίο Μακεδονικό βασίλειο. Ας ενωθούμε όλοι μας, ας κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να σώσουμε τους εαυτούς μας... Τα αδέρφια μας, οι Ορθόδοξοι Μακεδόνες. Ας γίνουμε όλοι ένα και ας αγωνιστούμε γενναία. Όπως ακριβώς οι αρχαίοι ημών πρόγονοι υπό τον Τσάρο Αλέξανδρο... Ας αναβιώσουμε την αρχαία μας ιστορία... ας την εκπληρώσουμε τώρα...»

Πρέπει να σημειωθεί ότι αυτά τα βιβλία, που έχουν χρηματοδοτηθεί εν μέρει από την εταιρεία Coca-Cola αλλά και από αυτήν ακόμη την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, μεταφράστηκαν στα ελληνικά, δεδομένου ότι προορίζονταν να χρησιμοποιηθούν από Έλληνες μαθητές, καθώς και από μαθητές άλλων βαλκανικών χωρών, στο πλαίσιο αναθεωρημένων σχολικών προγραμμάτων. Τώρα νομίζω ότι είναι έξι τόμοι οι οποίοι μεταφράστηκαν και στα ιαπωνικά.

9) Αυτό που παρατηρείται στο εξωτερικό και ιδιαίτερα στις Ηνωμένες Πολιτείες, είναι το γεγονός πως υπάρχει μια ομάδα ακαδημαϊκών, όπως οι Eugene Borza, Ernest Badian και Peter Green, οι οποίοι έκαναν καριέρα διαιωνίζοντας και προβάλλοντας αμφιβολίες για την ελληνικότητα των Μακεδόνων. Οι τρεις αυτοί ακαδημαϊκοί τυγχάνουν απολύτου σεβασμού στους ακαδη-

μαϊκούς κύκλους, πρεσβεύουν ανθελληνικές δοξασίες, έχουν γράψει συγγράμματα και βιβλία πάνω σ' αυτές τις θεωρίες (εκμεταλλευόμενοι τη διαμάχη μεταξύ Σκοπιανών και Ελλήνων). Επομένως η έκδοση βιβλίων είναι οπωσδήποτε μια προσοδοφόρος επιχείρηση γι' αυτούς. Υπάρχουν δε πάρα πολλοί άλλοι ακαδημαϊκοί οι οποίοι έχουν επηρεαστεί πλήρως από τους προαναφερθέντες λόγιους, διότι αυτοί δίδαξαν ή διδάσκουν σε περσιώνυμα ακαδημαϊκά ινστιτούτα, όπως το Harvard University και το Pennsylvania State University. Μάλιστα ο Eugene Borza τιμήθηκε με το βραβείο του Αμερικανικού Φιλολογικού Οργανισμού.

Αγαπητοί κυρίες και κύριοι, σε καιρούς δύσκολους, όπως οι σημερινοί, οι κίνδυνοι είναι πλέον ορατοί, ο δε εχθρός, κρυμμένος κάτω από τη μάσκα ορισμένων Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων και καμουφλαρισμένος κάτω από δήθεν «ειρηνοποιούς» σκοπούς ορισμένων δήθεν μελετητών, μπήκε από την κερκόπορτα, την οποία άφησαν μισάνοιχτη οι διάφοροι εφιάλτες, που προσπαθούν, διαιρώντας μας σε μειονότητες, να μας καταστήσουν πιο ευάλωτους, πιο χειραγωγήσιμοι για κάποιους.

Συμπατριώτες, η κερκόπορτα άνοιξε και οι οχτροί είναι μέσα στην Πόλη. Εάν εμείς δεν κάνουμε κάτι τώρα έστω και την τελευταία στιγμή, εάν δεν υπερασπιστούμε την ιστορία μας και την ταυτότητά μας, αυτό δεν θα μπορέσει να επιτευχθεί από κανέναν άλλον. Εμείς οι Μακεδόνες, εμείς οι Έλληνες, πρέπει να προστατέψουμε τη Μακεδονία μας και τον ελληνισμό μας. Η ελληνι-

κή κοινωνία δεν είναι Γιουγκοσλαβία, δεν αποτελείται από ένα μίγμα ετερόκλητων μειονοτήτων, τουλάχιστον δεν αποτελείτο, και σίγουρα ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ξένες παρεμβάσεις για να διδάξουμε τη ΔΙΚΗ μας ΙΣΤΟΡΙΑ.

Και τώρα, σαν Νίνα Γκατζούλη που εκπροσωπώ μόνον τον εαυτό μου και όχι καμία οργάνωση ή ένωση, απευθύνομαι στα μικρά πατριωτικά κόμματα που προτίθενται να ζητήσουν την ψήφο αυτού του χώρου, δηλαδή του πατριωτικού: Μονιάστε, βρείτε τα, δημιουργήστε συνασπισμούς για να μπορέσετε να μπειτε στη Βουλή, να ακουστούν πατριωτικές φωνές στο κοινοβούλιο. Είστε η τελευταία και μοναδική μας ελπίδα. Όλοι μας έχουμε ευθύνη για την κατάσταση που υπάρχει αυτήν τη στιγμή στην πατρίδα μας, η ευθύνη όμως βαρραίνει εσάς λίγο πιο πολύ αυτήν την εποχή γιατί εσείς θα μπορούσατε να σταματήσετε αυτό το κακό... και τελειώνω με τους στίχους του μεγάλου μας Κωστή Παλαμά: *«Χρωστάτε και σὲ ὅσους ἤρθαν, πέρασαν, θὰ ῥθούνε, θὰ περάσουν. Κριτές, θὰ μᾶς δικάσουν οἱ ἀγέννητοι, οἱ νεκροί»*.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΜΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ

**Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΡΕΣΠΩΝ
ΚΑΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ**

**ΚΥΡΙΑΚΗ
2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
2023**

Μικρή αίθουσα Ωδείου Δράμας

7 μ.μ.

Για το βιβλίο θα μιλήσουν οι:

- Δημήτριος Μαυρόπουλος, Διευθυντής 15ου Δημοτικού Σχολείου Δράμας
- Μπάμπης Χαραλαμπίδης, Φιλολόγος

Συντονίζει ο Αθανάσιος Ι. Φυλακτός, Δημοσιογράφος

Θα παρευρεθεί η τ. Συντονίστρια των Παμμακεδονικών Ενώσεων Υψηλίου
κ. Νίνα Γκατζούλη

Ο συντονιστής της εκδήλωσης κ. Αθανάσιος Φυλακτός.

Ο ομιλητής κ. Μπάμπης Χαραλαμπίδης.

Ο ομιλητής κ. Δημήτριος Μαυρόπουλος.

Ο συγγραφέας κ. Ιωάννης Αμπατζόγλου.

Η κ. Νίνα Γκατζούλη έκλεισε την εκδήλωση.

Το ζεύγος Βασίλη και Νίνας Γκατζούλη.

Από αριστερά προς τα δεξιά ο πατήρ Δημήτριος και ο π. Αρχιεπίσκοπος Ασκάλωνος του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων κ. Νικηφόρος.

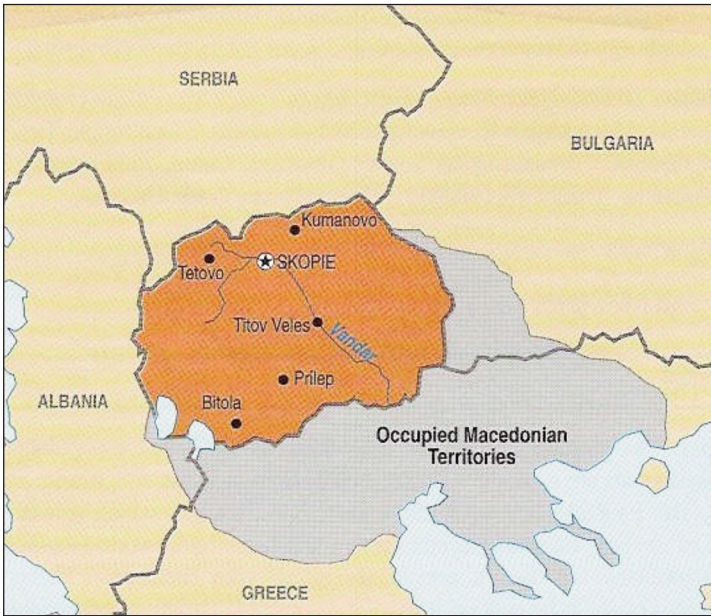
Στην πρώτη σειρά δίπλα στον π. Αρχιεπίσκοπο, από αριστερά προς τα δεξιά, ο δημοτικός σύμβουλος του Δήμου Δράμας κ. Μιχάλης Μουρβετίδης και ο υποψήφιος περιφερειάρχης Αν. Μακεδονίας - Θράκης κ. Χριστόδουλος Τοψίδης.

Ο αντιπρόεδρος του Ελληνοαμερικανικού Εθνικού Συμβουλίου από τη Βαλτιμόρη των ΗΠΑ κ. Παναγιώτης Μπαλτατζής.

Στην πρώτη σειρά από αριστερά προς τα δεξιά ο δημοτικός σύμβουλος του Δήμου Δράμας κ. Στέλιος Μελισσινός, ο κ. Χρόνης Κεφαλάς και ο πρώην δήμαρχος Δράμας και πρώην πρόεδρος του δικηγορικού συλλόγου Δράμας κ. Θωμάς Μαργαρίτης.

Ο χάρτης που περιέχεται στο βιβλιαράκι πληροφοριών το οποίο διανέμεται στους Αμερικανούς στρατιώτες από το Αμερικανικό Υπουργείο Αμύνης: *A field-Ready Reference Publication, November 1999 DOD-2630-MK-00 MAKEDONIA - The Former Yugoslav Republic of Macedonia (FYROM)* σελ. 22. Εκεί, προσδιορίζει την ελληνική Μακεδονία ως «Κατεχόμενο Μακεδονικό Έδαφος», αφού τις περιοχές που φαίνονται στον χάρτη –και στις οποίες συμπεριλαμβάνεται και η ελληνική Μακεδονία– τις αναφέρει με τον όρο «Occupied Macedonian Territories», δηλαδή «Κατεχόμενα Μακεδονικά Εδάφη».

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΕΣΠΩΝ

Η αφίσα «Αντίσταση και Αγώνας κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών», η οποία μοιράστηκε δωρεάν μετά το πέρας της εκδήλωσης σε όλους τους παρευρισκόμενους.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	9
Η παρουσίαση των ομιλητών από τον συντονιστή της εκδήλωσης Αθανάσιο Φυλακτό	11
Η ομιλία του Μπάμπη Χαραλαμπίδη για τον πρώτο τόμο της τριλογίας	18
Η ομιλία του Δημήτριου Μαυρόπουλου για τον δεύτερο και τον τρίτο τόμο της τριλογίας	26
Η ομιλία του συγγραφέα Ιωάννη Αμπατζόγλου	38
Η τοποθέτηση της Νίνας Γκατζούλη στο κλείσιμο της εκδήλωσης	51
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ	65

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
Ο ΑΓΩΝΑΣ ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΜΑ
ΣΕ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΙΩΑΝΝΗ ΑΜΠΙΑΤΖΟΓΛΟΥ
ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΣΕ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΟΝ ΜΑΡΤΙΟ ΤΟΥ 2024
ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ
ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΕΡΩΔΙΟΣ

Σχετικά με τον Μακεδονικό Τάφο
που εικονίζεται στο εξώφυλλο:

-Το μνημείο, Ελληνιστικός Τάφος,
υπάγεται στην αρμοδιότητα της
ΕΦ. Α. Δράμας.

-Τα δικαιώματα επί των απεικονι-
ζόμενων αρχαιολογικών χώρων/
μνημείων ανήκουν στο Υπουργείο
Πολιτισμού (Ν. 4858/2021).

(Copyright © Hellenic Ministry of
Culture - Hellenic Organization of
Cultural Resources Development)
(Ν. 4858/2021).

ISBN 978-960-454-291-8

